

Μάρτιος
2007

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ

Τεύχος 4

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ

Περιοδική έκδοσις

της Ενώσεως τέως Βουλευτών-Ευρωβουλευτών

Γράμμα του Εκδότη

Δ.Σ. ΕΝΩΣΕΩΣ

Πρόεδρος:

Πυλιανός Κωνσταντίνος

Αντιπρόεδρος:

Τουρίκης Παναγιώτης

Γεν. Γραμματείς:

Ζακοήλικος Πασανίας

Ταμίας:

Αγοράστης Βασίλειος

Μέλη:

Καλλιέργης Λυκούργος

Μαρκοζάνης Σπυρίδων

Σπεντζάρη Φρόσω

Σύμβουλος Εκδόσεως:

Βασίλειος Κοραχάης

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γιαννακόπουλος Ιωάννης

Μαρκοζάνης Σπυρίδων

Χατζηδημητρίου Τραϊανός

Διεύθυνσις:

Καραγιώργη Σερβίας 2,

105 62 Πθ. Συντάγματος

Τηλ.: 210-3625683,

210-3625636

Φαξ: 210-3217164

Δημιουργικό-Σελιδοποίηση:

Μαίρη Τσιβεριώτου

Παραγωγή:

Φωτοεκδοτική Α.Ε.

Εκτύπωση-Βιβλιοδεσία:

Μ. Ρωμανός Ε.Π.Ε.

Το περιεχόμενο της δράσεώς της, όπως και τα θέματα που προτάσσει η Ένωση, είναι τα μεγάλα και κρίσιμα προβλήματα του τόπου και της κοινωνίας μας.

Και τούτο, γιατί είναι ορατό ότι η μεταβατική αυτή περίοδος του 21ου αιώνα συγκλονίζεται και θα συγκλονίζεται σε όλα τα επίπεδα και σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας από φανερές και αφανείς κρίσεις, γεγονός το οποίο δεν αφήνει περιθώρια αδιαφορίας και επανάπαυσης για κανέναν.

Γ' αυτό από τη δική μας θέση, θα συνεχίσουμε με την ίδια υπερκομματική ευθύνη το έργο μας, με ευρύτερες παρεμβάσεις σε κάθε ευκαιρία και μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων και των καταστατικών κανόνων που μας διέπουν.

Στο σημερινό όμως σημείωμα θα μας επιτραπεί μία εξαίρεση στον πιο πάνω κανόνα που θέσαμε σε εαυτούς. Και θα το κάνουμε με ιδιαίτερη ηλύπη, μια και η Ένωση –το απέδειξε εδώ και χρόνια– πάντα προτάσσει το κοινό από το ίδιο συμφέρον.

Και εξηγούμεθα: Η συνεχιζόμενη ανεξήγητη και άδικη συμπεριφορά της Πολιτείας έναντι των διατελεσάντων εκπροσώπων του Ελληνικού Λαού, σε θέματα εφαρμογής των νόμων και των δικαστικών αποφάσεων και ο προκλητικός τρόπος ορισμένων καρεκλοκένταυρων της Δημόσιας Διοικήσεως εις βάρος των τ. Βουλευτών δημιουργεί μία κατάσταση που δεν μπορεί να γίνει πλέον ανεκτή.

Είμαστε, αγαπητέ αναγνώστη, έκπληκτοι, μπροστά στον επί έτη εμπαιγμό της Διοικήσεως με την άρνηση της εφαρμογής των δικαστικών αποφάσεων που δικαίωσαν και δικαιώνουν με τρόπο μη αμφιλεγόμενο τους τ. Βουλευτές. Μένουμε προβληματισμένοι μπροστά στην δόλια συμπεριφορά ορισμένων μανδρινών, οι οποίοι, αντί να λύνουν, δημιουργούν προς ίδιον όφελος κάθε φορά προβλήματα, που με δειλία αποδέχονται –διαχρονικά– οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι.

Το ποτήρι για όλους εμάς ξεχειλίσε! Μέχρις εδώ! Η Ένωση από την μέχρι τώρα συνετή συμπεριφορά –που ως φαίνεται ουδόλως εκτιμήθηκε– είναι υποχρεωμένη να περάσει σε μία μαχητική διεκδίκηση των όσων ο νόμος και το δίκαιο προβλέπουν.

Επιθυμούμε να καταστήσουμε σαφές προς κάθε κατεύθυνση: Οι τ. Βουλευτές δεν διεκδικούν **κανένα προνόμιο** και **καμία παροχή**, αλλή και δεν θα γίνουν ηθελημένα παρίες αυτού του τόπου.

Απαιτούν **χωρίς εκπτώσεις** ό,τι γι' αυτούς προβλέπει το Σύνταγμα και οι νόμοι της Ελληνικής Πολιτείας και καλεί (η Ένωση) τα μέλη της να διεκδικήσουν **άμεσα** το σύνολο των δικαιωμάτων τους.

Είναι πικρό για όλους όσοι απαρτίζουν την Ένωσή μας, να αναγκάζονται να παίρνουν παρόμοιες θέσεις, αντίθετες προς τις πάγιες προθέσεις τους. Και φέρνουν βαρεία ευθύνη κάποιοι πρόσκαιροι «ταγοί» με την εις βάρος μας ανεύθυνη και προκλητική δημαγωγία τους, τις πράξεις και τις παραλείψεις τους, οι οποίες εξωθούν σε ενέργειες «διεκδικητικές» αυτούς, οι οποίοι κράτησαν στους ώμους τις ευθύνες της χώρας μέχρι τις ημέρες μας.

Οι τρεις Ημερίδες τις οποίες οργάνωσε μέχρι τώρα η Ένωση και οι Επιτροπές της, απέδειξαν το ευρύτερο ενδιαφέρον των θεμάτων, τα οποία αναδεικνύει με τις πρωτοβουλίες της η Ένωση.

Οι Ημερίδες για τις **Ελληνοτουρκικές και Ευρωτουρκικές Σχέσεις**, για την **Αναθεώρηση του Συντάγματος** και για τον **Διάλογο των Πολιτισμών** πρόσφεραν με τις εκφρασθείσες θέσεις και αντιθέσεις τους πλούσιο υλικό για την εις βάθος μελέτη των θεμάτων και πρόσβαση ιδέες και απόψεις εξαιρετικού επιπέδου για τον δημόσιο προβληματισμό.

Μετά την γενικά ομοηγουμένη επιτυχία των Ημερίδων, του πρώτου εξαμήνου του 2007, το Δ.Σ. της Ενωσης προγραμματίζει για την περίοδο Οκτωβρίου - Δεκεμβρίου 2007 τις ακόλουθες τρεις νέες Ημερίδες με τη βοήθεια και των αρμόδιων Επιτροπών της:

- **Πρώτη: Για την Προστασία των Φυσικών Πόρων**
- **Δεύτερη: Για την Υπογεννητικότητα**, και
- **Τρίτη: Για το κίνημα Εθελοντισμού και Αλληλεγγύης στην Ελλάδα.**

● Για την Προστασία των Φυσικών Πόρων

Με δεδομένη την διαπίστωση της κακής διαχείρισης των φυσικών μας πόρων, τις ραγδαίες κλιματολογικές αλλαγές και την ανεύθυνη ρύπανση σε όλους τους τομείς, επιτακτικά προβάλλει η ευαισθητοποίηση και η συστράτευση του κάθε φορέα και του κάθε πολίτη προς μία και μόνη κατεύθυνση: την ουσιαστική σωτηρία του τόπου και του πλανήτη μας για το παρόν και το μέλλον.

● Για την Υπογεννητικότητα

Για την Ελλάδα η υπογεννητικότητα είναι ένα γεγονός. Γεγονός του οποίου οι συνέπειες είναι πολυδιάσπατες, συγκεκριμένες και εθνικά μη αμφιλεγόμενες. Η συστηματική και συνεπής στήριξη της οικογένειας και της παιδικής ηλικίας είναι πρώτιστο καθήκον όλων και προς αυτή την κατεύθυνση θα κινηθεί με όσες δυνάμεις διαθέτει η Ένωση των τ. Βουλευτών και Ευρωβουλευτών.

● Για το κίνημα Εθελοντισμού και Αλληλεγγύης στην Ελλάδα

Τεράστια είναι η ηθική και ουσιαστική δύναμη του αθόρυβου κινήματος Εθελοντισμού και Αλληλεγγύης στην Ελλάδα. Η αξία του δεν έχει επαρκώς εκτιμηθεί ούτε και οι δυνατότητές του για την Ελληνική ακόμη και για την Ευρωπαϊκή κοινωνία. Η Ένωση θα επιδιώξει με την Ημερίδα της την προβολή και στήριξη του κινήματος με την βεβαιότητα στις διαχρονικές δυνατότητές του.

Διαβήματα

Επί του γνωστού από μακρού θέματος, της οφειλής του Δημοσίου προς τους Συνταξιούχους και εν ενεργεία Βουλευτές της περιόδου 1997-1998, το Δ.Σ. της Ενώσεως πραγματοποίησε το πέμπτο κατά σειρά διάβημά του προς τους Υπουργούς κ.κ. Αηγοσκούφη, Δούκα και τον αρμόδιο Γενικό Γραμματέα κ. Κουρή.

Κατά τις τελευταίες συναντήσεις μετ' αυτών τα Μέλη του Δ.Σ. επεσήμαναν εις τους αρμόδιους της Πολιτείας την τήρηση των υποσχέσεών τους για επίλυση του θέματος εντός του 2007.

Εκ μέρους των κ.κ. Υπουργών επανελήφθη η υπόσχεση ότι το όλην θέμα το αντιμετωπίζουν με θετικό τρόπο και θα το επιλύσουν εις τον κατάλληλο δημοσιονομικά χρόνο.

Το Δ.Σ. εξέφρασε για μία ακόμη φορά την έντονη δυσφορία των Μελών της Ενώσεως και ζήτησε την οριστική ρύθμιση του θέματος σύμφωνα προς τις εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις και την εφαρμογή της αρχής της αναλογικότητας χωρίς δικολαβικά εμπόδια και τεχνάσματα της γραφειοκρατίας.

Ευρεπής νοσηλεία

Το Δ.Σ. κατόπιν προσκλήσεως του Υφυπουργού κ. Αθ. Γιαννόπουλου επεσκέφθη το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και συναντήθηκε τόσο με τον κ. Γιαννόπουλο όσο και με τον Υπουργό κ. Δημ. Αβραμόπουλο, για την ανταλλαγή απόψεων επί θε-

μάτων που αντιμετωπίζουν έντονα και ενίοτε συχνά τα μέλη της Ενώσεως.

Οι κ.κ. Αβραμόπουλος και Γιαννόπουλος ανταποκρίθηκαν θετικά στα αιτήματα του Δ.Σ. για την αναβάθμιση της παρεχόμενης νοσοκομειακής περίθαλψης στους τέως Βουλευτές και αποφασίσθηκε η συνεργασία των αρμόδιων συμβούλων τους με εκπρόσωπο της Ένωσής μας για την σύνταξη ειδικών συμβάσεων με τις νοσοκομειακές μονάδες (Δημοσίου και ιδιωτικές), για παροχή των υπηρεσιών με το τιμολόγιο του Δημοσίου.

Οι κ.κ. Υπουργοί υποσχέθηκαν ότι σε σύντομο διάστημα θα επισκεφθούν τα γραφεία και το εντευκτήριο της Ένωσής μας.

*Το Δ.Σ. της
Ενώσεως με
τον Υπουργό
κ. Αβραμόπουλο
και τον
Υφυπουργό
κ. Γιαννόπουλο*

Αθήνα - Θεσσαλονίκη

Κατά την τελευταία χρονική περίοδο ολοκληρώθηκε με επιτυχία μια σειρά εκδηλώσεων της Ενώσεως και των Επιτροπών της τόσο στην Αθήνα όσο και στην Θεσσαλονίκη, γεγονός που βαθύτατα ικανοποίησε τα Μέλη και τους φίλους της Ενώσεως. Οι τρεις τελευταίες Ημερίδες στην Αθήνα και οι συναντήσεις της Θεσσαλονίκης διαμόρφωσαν μια άλληλη κινητικότητα της Ενώσεως, την οποία θετικά υποδέχθηκε η δημόσια γνώμη και τα ΜΜΕ (σχετικές πληροφορίες στις επόμενες σελίδες).

Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και οι προσπάθειες των Παρέδρων Μελών μας (βλέπε επόμενες σελίδες).

*Διαλογική
συζήτηση με
τον Υπουργό
κ. Αβραμόπουλο*

Επισήμανση προς τις Κυρίες και τους Κυρίους Συναδέλφους

Εκ καθήκοντος σας γνωρίζουμε ότι κατόπιν των πρόσφατων αποφάσεων του Ειδικού Δικαστηρίου (του άρθρου 88 του Συντάγματος) υπ' αριθμόν 13/2006 - 23/2006 - 24/2006, αφορώσες τους Δικαστικούς Λειτουργούς και οι οποίες έχουν επιπτώσεις επί των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων των Συναδέλφων (τέως και εν ενεργεία), καθλούνται τα Μέλη της Ενώσεως (Τακτικά και Πάρεδρα) να παρακολουθήσουν τις εξελίξεις του θέματος με την συνδρομή δικηγόρων της επιλογής τους.

Σημείωση: Απάντηση του Γενικού Λογιστηρίου (αρνητική) επί σχετικών αιτήσεων Συναδέλφων τ. Βουλευτών παρατίθεται, προς ενημέρωση, κατωτέρω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΔΗΜ/ΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΓΕΝΙΚΗ Δ/ΝΣΗ ΜΙΣΘΩΝ & ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ

Αθήνα 12-3-2007

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: 43

ΤΜΗΜΑ: Α'

Ταχ. Δ/ση: Κάνιγγος 29, 10110 ΑΘΗΝΑ

Πληροφορίες: Κ. Κουμπής

Τηλέφωνο: 210-3329244

ΘΕΜΑ: «Απόρριψη αιτήματος»

Σε απάντηση της σχετικής αίτησής σας με την οποία ζητάτε την αναπροσαρμογή της Βουλευτικής σας σύνταξης σύμφωνα με τις αριθ. 13, 23, 24 του 2006 αποφάσεις του κατά το άρθρο 88 παρ. 2 του Συντάγματος Ειδικού Δικαστηρίου που δεν αφορούν το πρόσωπό σας, υπολογιζόμενη σε ύψος Βουλευτικής αποζημίωσης ίσο με τις αποδοχές του Προέδρου της Ε.Ε.Τ.Τ., σας κάνουμε γνωστά τα εξής:

1) Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν. 3038/02 η απόφαση του Ειδικού Δικαστηρίου παράγει τα αποτελέσματά της έναντι των διαδικιών της δίκης.

2) Με την αριθ. 17/06 απόφαση του ίδιου δικαστηρίου έγινε δεκτό ότι δεν συντρέχουν για τους δικαστικούς λειτουργούς οι ειδικές συνθήκες και λόγοι που δικαιολογούν τη χορήγηση αυξημένων αποδοχών στον Πρόεδρο της Ε.Ε.Τ.Τ.

Κατόπιν τούτων το αίτημά σας για αναπροσαρμογή κατά τα ανωτέρω της σύνταξής σας απορρίπτεται.

Το έγγραφό μας αυτό επέχει θέση απορριπτικής πράξης κατά της οποίας μπορείτε να ασκήσετε τα προβλεπόμενα από το άρθρο 66 του Π.Δ. 166/2000 Ένδικα μέσα, δηλαδή της Ένστασης ενώπιον της Επιτροπής Ελέγχου Πράξεων Κανονισμού Συντάξεων της 47ης Δ/σης Γ.Λ.Κ. ή της Έφεσης ενώπιον του ΙΙ Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο Τμημ/ρχης Διεκ/σος

Ο Διευθυντής
Γ. ΞΥΔΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΗΣ ΣΤ' ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ

Συνεχίζεται εντονότερα ο δημόσιος διάλογος για το βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, ιδίως μετά την παρέμβαση της Ακαδημίας Αθηνών.

Στο πλαίσιο αυτών των αντιδράσεων και μετά από εισήγηση της **Επιτροπής Ελληνικής Γλώσσας, Παιδείας και Πολιτισμού της Ενώσεως** συνετάγη το παρακάτω ψήφισμα:

ΕΝΩΣΗ τ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ - ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Επιτροπή Θεμάτων Ελληνικής Γλώσσας, Παιδείας και Πολιτισμού

Πρακτικά Συνεδριάσεως της 14ης Μαρτίου 2007, ημέρα Τετάρτη, ώρα 12:00

Παρόντα τα μέλη της Επιτροπής:

1. Αριστείδης Δημόπουλος	5. Κώστας Παπαλέξης
2. Κώστας Νικολάου	6. Κώστας Παπαγεωργίου
3. Άννα Συνοδινού	7. Παναγιώτης Μποκοβός
4. Ρούλα Κακλιαμανάκη	

Και ο σύνδεσμος: Λυκούργος Καλλιέρης

Ι. Ψήφισμα για το Βιβλίο Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού

Μετά από διεξοδική συζήτηση και ανταλλαγή απόψεων τα παρόντα μέλη της Επιτροπής ενέκριναν την παραπάνω εισήγηση και αποφάσισαν ομόφωνα το ακόλουθο ψήφισμα:

ΨΗΦΙΣΜΑ

«Η Ένωση τών Βουλευτών και Ευρωβουλευτών πιστεύει ότι το νεοεισαχθέν στην στοιχειώδη εκπαίδευση βιβλίο Ιστορίας ΣΤ' Δημοτικού, «Στα νεότερα και σύγχρονα χρόνια», βρίθκει ανακριβειών και παραλείψεων, δεν συμβάλλει στην ορθή διαπαιδαγώγηση των Ελλήνων μαθητών, ούτε τους βοηθάει στην κατανόηση της νέας παγκόσμιας πολιτικής πραγματικότητας σχετικά με τα εθνικά σύνορα και τις υπερεθνικές συσπειρώσεις των λαών. Αντιθέτως, προκαλεί, στη μεγάλη πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού, ιδιαίτερα αρνητικά αισθήματα για την εμφανή προσπάθεια αλλοίωσης της ιστορικής πραγματικότητας. Έτσι, υποσκάπτεται η αυθεντική γνώση της Ιστορίας στην εθνική συνείδηση των παιδιών. Επιπλέον δημιουργεί ανησυχία για την διαφαινόμενη επέκταση αναλόγων διεργασιών στον χώρο της εθνικής Παιδείας.»

Χαιρετισμοί – μηνύματα

ΑΛΕΚΟΣ ΑΛΑΒΑΝΟΣ
Πρόεδρος

Χαιρετιστήριο μήνυμα
του Υπουργού Δικαιοσύνης **ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑ**,
στην Ημερίδα με Ανοικτή Συζήτηση με θέμα:
«Δέκα Προτάσεις της Ενότητας για την Αναθεώρηση του Συντάγματος»,
που διοργανώνει η Ένωση τέως Βουλευτών – Ευρωβουλευτών
την Τετάρτη, 7 Φεβρουαρίου 2007

Χαιρετισμός
του Προέδρου του Συνασπισμού
Αλέκου Αλαβάνου
Στην Ημερίδα της Ένωσης τέως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών
με θέμα : « Δέκα Προτάσεις της Ενότητας για την Αναθεώρηση του
Συντάγματος»

ητοί φίλοι,

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητοί φίλοι,

Είμαι σίγουρος ότι οι εμπειρισταταωμένες εισηγήσεις των διακεκριμένων
καθηγητικών δασκάλων θα δώσουν το έναυσμα για μια ανοικτή συζήτηση, η
ποία ευελπιστούμε να καταλήξει σε χρήσιμα και παραγωγικά συμπεράσματα.

στώ πολύ για την πρόσκλησή σας αλλά δυστυχώς ανειλημμένες υποχρεώσεις
επιτρέπουν να παραστώ.

ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΗΜΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΡΗ
ΒΑΙΚΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΧΡ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ
τ. Πρόεδρος της Βουλής
Βουλευτής Β' Περ. Αθήνας - ΠΑΣΟΚ

Πρός:

τήν ΕΝΩΣΙΝ
ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ - ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Αγαπητέ κύριε Πρόεδρε

Έν αρχή δεχθείτε παρακαλώ τας εύχαριστίας μου διά τήν εύγε
πρόσκλησίν Σας εις Ημερίδα τοιαύτης σπουδαιότητος αλλά και ν
επιανέωσ διά τήν εθνικώς χρησιμωτάτην προκοβουλίαν Σας.

Προς το Λ.Σ. της Ένωσης τέως Βουλευτών-Ευρωβουλευτών
Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 2007

Σας ευχαριστώ πολύ για την πρόσκλησή σας να παραστώ στην Ανοικτή Ημερίδα
που διοργανώνεται με θέμα: «Δέκα Προτάσεις της Ενότητας για την Αναθεώρηση του
Συντάγματος».

Αξίωτο
Πρόεδρο Δ.Σ.
Ένωσης τ. Βουλευτών – Ευρωβουλευτών
κ. Κωνσταντίνου Πυλαρινού

Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 2007

Προς τον
κ. Κωνίνο Πυλαρινό
Πρόεδρο Ένωσης τ. Βουλευτών -Ευρωβουλευτών
Καρ. Σερβίας 2
105 62 ΑΘΗΝΑ

Σας ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας να παραστώ στην Ημερίδα της
Ένωσης των τέως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, με αντικείμενο την αναθεώρηση
του Συντάγματος.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Αθήνα, 5 Φεβρουαρίου 2007

για την Ημερίδα: «Αναθεώρηση του Συντάγματος»

Η αναθεώρηση του Συντάγματος είναι η ύψιστη κοινοβουλευτική διαδικασία, καθώς διαμορφώνει το πλαίσιο λειτουργίας του πολιτεύματος, κατοχυρώνει τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών και προσδιορίζει τις προτεραιότητες της συλλογικής μας δράσης. Μέσω μιας κατ'εξοχήν δημοκρατικής διαδικασίας, η αναθεώρηση εκσυγχρονίζει τον καταστατικό χάρτη της χώρας, λαμβάνοντας υπόψη τις νέες δυνατότητες και τις προκλήσεις κάθε εποχής.

Η συνταγματική αναθεώρηση είναι εξ ορισμού υπόθεση που αφορά όλες τις πολιτικές δυνάμεις του τόπου, κάθε Έλληνα και κάθε Έλληνα. Είναι υπόθεση που απαιτεί από όλους σαφείς και ξεκάθαρες θέσεις, υπεύθυνη στάση, βούληση για συναίνεση και συνεννόηση. Οι πολίτες, που στη μεγάλη τους πλειονότητα ανωνυμίζουν την αναγκασιότητα της αναθεώρησης, έχουν την ευκαιρία, αλλά η καθήκον, να κρίνουν, να συγκρίνουν και να αξιολογήσουν προτάσεις συμπεριφορές, ώστε υπεύθυνα να αποφασίσουν τη σύνθεση της αναθεωρητή Βουλής.

Στο πλαίσιο αυτό, η πρωτοβουλία της Ένωσης των τέως Βουλευτών Ευρωβουλευτών να διοργανώσει ημερίδα για την παρουσίαση των προτιμήσεων για την συνταγματική αναθεώρηση συμβάλλει ουσιαστικά στο έργο προβληματισμού. Η εμπειρία και η σοφία των ανθρώπων που εκπροσωπεί ης Έλληνες και τους Έλληνες στο εθνικό και το ευρωπαϊκό κοινόβουλίο εγγυάται ότι οι προτάσεις που θα κατατεθούν θα έχουν ενδιαφέρον και βαρύτητα. Και βεβαίως, η συμμετοχική αυτή πράξη της σάς στέλνει ένα ηχηρό μήνυμα ήθους και ύψους προς όλες τις κατευθύνσεις.

Κώστας Καραμανλής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Απευθύνω θερμό χαιρετισμό και ευχές για την εκδήλωση που οργανώσατε. Η παρουσία και η πρωτοβουλία για την κοινωνία μας.

Γνωρίζετε ότι μετά το γνωστό και θλιβερό επεισόδιο της Βουλής η αξιωματική αντιπολίτευση αποχώρησε. Είναι όμως πάντα χρήσιμες οι ιδέες, οι επιστημόνες και οι μελέτες που συνδυάζουν γνώση και εμπειρία και πλουτίζουν τον δημόσιο διάλογο.

Καλή επιτυχία στις εργασίες σας!

Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑΣΣ

Προς τον Πρόεδρο και τα μέλη του ΔΣ της Ενέωσης τέως Βουλευτών-Ευρωβουλευτών
Fax: 210 3217164

Αγγελική Φου

Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 20

Θερμά σας ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας να παραστά στην Ημερίδα που διοργανώνετε για τη Συνταγματική Αναθεώρηση και λυπούμαι ειλικρινά διότι οι υποχρεώσεις μου δεν θα μου επιτρέψουν να παρακολουθήσω την ιδιαίτερος ενδιαφέρουσα και σημαντική συζήτηση. Η παρουσία των εισηγητών αλλά και το έργο της Ενέωσης εγγυώνται την ποιότητα της Ημερίδας. Είμαι βέβαιη πως τα συμπεράσματα τα οποία θα εξαχθούν θα είναι σημαντικά και τα οποία με ενδιαφέρουν.

Σας εύχομαι καλή επιτυχία και καλή συνέχεια στο έργο σας.

Με θερμά αισθήματα,

Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα

ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ

Αριθμ. Πρωτ./ΕΣ 553 /2007 Έν Αθήναις τη 07 Φεβρουαρίου 2007

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ. κ. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΕΝΕΩΣΗΣ τ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΜΕ ΘΕΜΑ: "ΔΕΚΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ" (Αθήνα, 7 Φεβρουαρίου 2007)

Αγαπητή και έκλεκτη όμηγυρι,

Με χαρά απευθύνομαι στην άποψή σας έλλογη και σκεπτόμενη συντροφιά, ή οποία επιχειρεί να δώσει τό στίγμα της στην ύφισταμένη διαλεκτική γύρω από την αναθεώρηση του ελληνικού Συντάγματος.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε

Στιγμιότυπα από τις δραστηριότητες της Ενώσεως στην Θεσσαλονίκη...

Οι κ.κ.
Σπυριούνης,
Ιντζές,
Ατματζίδης,
Αμανατίδης,
Βλαχόπουλος

Οι κ.κ.
Δημόπουλος,
Πυλιανός,
Σφενδόνης
και Κούτρας

Οι κ.κ. Στάμος, Ρόκος,
Παπαδημητρίου,
Χρίστογλου και η
κα Παρτσαφυλλίδου

Από την τέταρτη κατά σειρά συνάντηση συναδέλφων της Βορείου Ελλάδος στα γραφεία της Ενώσεως στην Θεσσαλονίκη (πλατεία Συντριβανίου 4), κατά την οποία επίσης έγινε μια ευρεία ανταλλαγή απόψεων σε θέματα ειδικού και γενικού ενδιαφέροντος.

Στιγμιότυπα από την Ημερίδα για την «Αναθεώρηση του Συντάγματος»

Στο πάνελ οι κύριοι εισηγηταί: καθηγητής κ. Φλογαΐτης, κα Μπουρδάρα, ο Πρόεδρος της Ενώσεως κ. Πυλιρινός και οι καθηγηταί κ.κ. Σπυρόπουλος και Παμπούκης

Ο καθηγητής κ. Σπίρος Φλογαΐτης

Ο Πρόεδρος της Ενώσεως κ. Κ. Πυλιρινός

Ο καθηγητής κ. Φ. Σπυρόπουλος

Η συντονίστρια της Ημερίδας, καθηγήτρια και τέως Υπουργός κα Κ. Μπουρδάρα

Ο καθηγητής κ. Χαρ. Παμπούκης

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ Ε

Στιγμιότυπα από την Ημερίδα για

Μία άποψη του Αμφιθεάτρου «Καρατζά». Διακρίνονται οι κ.κ. Γκελεσιτάθης, Τσιπλλάκος, Πνευματικός, Κρητικός, Τουρικός, Αυγερινός, Μπουλιούκος, Δελημήτσος κ.ά.

Ο εκπρόσωπος της Ν.Δ.
Βουλευτής κ. Αντ. Φούσας

Ο εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε.
Βουλευτής κ. Αντ. Σκυλιάκος

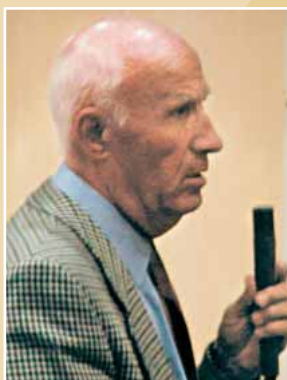
Ο τ. Υπουργός
κ. Ελ. Βερυβάκης

Ο Σύμβουλος
της Επικρατείας κ. Ρόντος

Ο τ. Βουλευτής
κ. Διον. Μπουλιούκος

Ο τ. Βουλευτής
κ. Τ. Κρικέλης

Η κα Μαίρη Τσανάκη,
πρ. Νομάρχης Πειραιά

Ο τ. Βουλευτής
κ. Σπ. Καλούδης

την «Αναθεώρηση του Συντάγματος»

Μεταξύ των παρισταμένων και ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Παναγιωτόπουλος

Μία άλλη άποψη της αιθούσας. Διακρίνονται ο κ. Βερυβάκης, ο στρατηγός κ. Πατρίκαλης, ο εισαγγελέας κ. Ζορμπάς, ο Πρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ. Μπακάλης, ο κ. Καθλιέργης, ο κ. Δρυς και ο εκπρόσωπος του Κ.Κ.Ε. κ. Σκυλιάκος

Μία ακόμη άποψη της αιθούσας

Η Ημερίδα «ΔΕΚΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ» της 7ης Φεβρουαρίου 2007 άνοιξε με τα μηνύματα και τους χαιρετισμούς, συνεχίστηκε με τις ομιλίες των κυρίων εισηγητών και έκλεισε με παρέμβαση των συμμετεχόντων. Μετά τις εισηγήσεις επακολούθησε ευρεία συζήτηση με αντιπαράθεση εποικοδομητικών θέσεων και παρεμβάσεις υψηλού επιπέδου.

Στη συζήτηση συμμετείχαν και οι κ.κ. εκπρόσωποι των κομμάτων Φούσας της Ν.Δ. και Σκυλλιάκος του Κ.Κ.Ε, όπως επίσης και οι κ.κ. Βερυβάκης, Κρικέλης, Δ. Μπουλούκος, Κασάπογλου, Δημόπουλος, Ράβτος, Καλούδης, Σαπουντζής και η κα Τσανάκη.

Την συζήτηση έκλεισε η συντονίστρια της Ημερίδας κα Μπουρδάρα με μια ιδιαίτερο ενδιαφέροντος αναφορά στις Ανεξάρτητες Αρχές.

Κύρια σημεία της εισηγήσεως του καθηγητού κ. Φλογαίτη

«...Η πρώτη γενική μου παρατήρηση είναι ότι θα πρέπει η Ελλάδα να μπει στη λογική της κατάρτισης μικρού Σύνταγματος. Το Σύνταγμα μας είναι μεγάλο. Είναι μεγάλο και αποδίδει άλλες εποχές. Η αφετηρία του Σύνταγματός μας είναι το Σύνταγμα του 1975. Το 1975 η Ελληνική Πολιτεία κωδικοποίησε όλη την εμπειρία που απέκτησε η πολιτική μας ζωή σε περιόδους δύσκολες, περιόδους που διήρκεσαν πάνω από 50 χρόνια...».

«...Σήμερα είμαστε 30 χρόνια μετά το 1975 και 30 χρόνια αδιάλειπτης και αρίστης λειτουργίας του πολιτεύματός μας. Όπως εδικοιούτο η ελληνική πολιτική ζωή να έχει ένα κατοχυρωτικό εγγυητικό Σύνταγμα το 1975, δικαιούται νομίζω η ελληνική πολιτική ζωή 30 χρόνια μετά καλής δημοκρατίας να έχει ένα Σύνταγμα το οποίο δεν φοβάται τίποτα.

Δεν φοβάται την ανωμαλία. Δεν φοβάται την παρεκτροπή και μπορεί να το αποδείξει βγάζοντας μέσα από το Σύνταγμα όλες εκείνες τις διατάξεις οι οποίες κατοχυρώνουν λίγο-πολύ τον καθένα σε αυτή τη χώρα. Για να ξεκινήσω από τα δικά μου, κατοχυρώνουν το πότε θα πάρω σύνταξη ως Καθηγητής Πανεπιστημίου. Κατοχυρώνουν όλα τα μεγάλα σώματα της διοικήσεως, όλα τα δικαστήρια. Τους υποθηκοφύλακες κατοχυρώσαμε στην τελευταία αναθεώρηση.

Δε νομίζω ότι κινδυνεύει κανείς σε αυτή τη χώρα. Γιατί πρέπει όλα να φύγουν; Πρέπει να φύγουν και να μείνει το Σύνταγμα μικρό, διότι ο νομοθέτης με την πολιτική νομιμοποίηση που αποκτά διά των εκλογών κάθε φορά, να μπορεί να παίρνει την εντολή και την ευθύνη να προσαρμόζει εύκολα και χωρίς να χρειάζεται να κάνει συνταγματική αναθεώρηση κάθε 5 χρόνια, να προσαρμόζει εύκολα τους θεσμούς και τη ζωή μας στην εξέλιξη της ζωής.

Πιστεύω ότι δεν χρειάζεται να έχουμε 10 σελίδες για την κατοχύρωση της δικαιοσύνης. Χρειάζεται ίσως 10 γραμμές ώστε να κατοχυρωθούν τα δικαστήρια. Δεν πιστεύω ότι θα υπάρξει ποτέ νομοθέτης ο οποίος εάν δεν ήβει τίποτα για το Συμβούλιο της Επικρατείας το Σύνταγμα, θα καταργήσει το Συμβούλιο της Επικρατείας. Δεν τόλμησε να το κάνει η χούντα. Πολλοί μάλλον δεν θα το κάνει η δημοκρατία...».

«...Πάω στις επιμέρους παρατηρήσεις. Ετέθη στην κεντρική εισήγηση το ζήτημα ότι δεν πρέπει τα διοικητικά δικαστήρια και το Συμβούλιο της Επικρατείας να εκδίδουν αποφάσεις σκοπιμότητας. Υπάρχει ένα μεγάλο ζήτημα και πρέπει να το θέσουμε στην πραγματική του διάσταση.

Πριν από όλα ήδη στην εποχή του Ναπολέοντα που δημιουργήθηκε η διοικητική δικαιοσύνη, ο "Πορταλίσ" είχε μια μεγάλη φάση, "όταν δικάζεις τη διοίκηση, διοικείς και εσύ". Αυτό να μην το ξεχνάμε. Γιατί άμα

το ξεχνάμε τότε αδικούμε τον διοικητικό δικαστή. Αφού ο διοικητικός δικαστής επεμβαίνει στην πράξη τη διοικητική, διοικεί και αυτός.

Αυτό είναι η αφετηρία, η συνέχεια. Το ζήτημα το οποίο ετέθη και το οποίο συζητείται πολλές φορές, αφορά κυρίως το περίφημο άρθρο 24 του Σύνταγματος, την προστασία του περιβάλλοντος, τη χωροταξία. Και έχω γράψει και στο παρελθόν όχι μόνο στις επιστημονικές μου συγγραφές αλλά και στις λίγες παρεμβάσεις μου στη δημόσια ζωή διά του Τύπου, ότι προσωπικώς θα προτιμούσα μια καλύτερη νομολογία σε αυτά τα θέματα.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας έχει την τιμή να είναι το δικαστήριο και το όργανο εκείνο της Ελληνικής Πολιτείας που ανέδειξε το περιβάλλον και που προστάτευσε το περιβάλλον. Αν δεν το είχε κάνει το Συμβούλιο της Επικρατείας, φοβούμαι ότι δεν θα το είχε κάνει κανείς.

Όμως, το Συμβούλιο της Επικρατείας προσωπικώς πιστεύω ότι δεν μπόρεσε να ερμηνεύσει το άρθρο 24 σε μία, κατά τη δική μου τη γνώμη, σωστή συστηματική ερμηνεία με άλλες διατάξεις του Σύνταγματος. Αυτή είναι η μία πλευρά του νομίσματος. Υπάρχει μια δεύτερη και πρέπει να την πούμε, ότι η πολιτική ηγεσία επί 30 χρόνια έχει αποτύχει στον χωροταξικό σχεδιασμό της χώρας. Δεν έχει κάνει τίποτα...».

«Είναι μια καλή ιδέα να μπει στο Σύνταγμα μια διάταξη πιστεύω η οποία να κατοχυρώνει την ελληνική γλώσσα και να την αναδεικνύει εκεί που πρέπει να είναι. Πιστεύω όμως και αυτή είναι η παρατήρησή μου, ότι αυτό πρέπει να γίνει με τρόπο που να μη μας οδηγήσει πάλι σε νομολογίες ή οτιδήποτε λόγω απολυτότητας της διατάξεως ότι δεν θα πρέπει να μαθαίνουμε αγγλικά ή γαλλικά ή δεν ξέρω τι άλλο.

Διότι η Ελλάδα ταυτοποιείται διά της γλώσσας της, αλλά θα ζησει αν θα ξέρει αγγλικά ή κινέζικα ή ρώσικα. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να μην το ξεχάσουμε...».

«... Άλλο θέμα, το ασυμβίβαστο και τα κωλύματα. Είχα προσπαθήσει να παρέμβω στο δημόσιο διάλογο και όταν ψηφίστηκε η προηγούμενη αναθεώρηση με αυτή τη διάταξη την απαράδεκτη κατά τη γνώμη μου, που αφορά το ασυμβίβαστο. Και τότε είπα ότι επειδή εγώ δεν κάνω πολιτική και δεν σκοπεύω να κάνω πολιτική, νομιμοποιούμαι να πω ότι η πολιτική δεν είναι επάγγελμα στη δημοκρατία.

Η δημοκρατία πρέπει να έχει κανόνες που να επιτρέπουν στους πολίτες, σε όλους τους πολίτες να ασκούν τη δημοκρατία και όχι να τους αποτρέπει. Πόσο μεγάλες διατάξεις έχουμε στο Σύνταγμα για τα κωλύματα. Είναι βυζαντινολογία τα κωλύματα. Εσείς τα φτιάξατε, μοναχοί σας. Βάζετε μια θηλιά στο λαιμό σας και μετά όταν γίνουν εκλογές έχετε χαλάσει ένα σωρό χρήματα, έχετε παρακαλέσει τον καθένα να σας ψηφίσει, πηγαίνετε μετά κάτω από ένα δικαστήριο για να σας δικάσουν ποιος είχε το κώλυμα και ποιος δεν είχε».

«Πέμπτη παρατήρηση και τελευταία, τα ονόματα των περιφερειών. Μου αρέσει η ιδέα και είναι σωστό το επιχείρημα...».

Κύρια σημεία της εισηγήσεως του καθηγητού κ. Σπυρόπουλου

«...Ευχαριστώ την Ένωση των τέως Βουλευτών και Ευρωβουλευτών και Σας προσωπικώς που με συμπεριλάβατε στους ομιλητές της σημερινής συζητήσεως. Το να καλούμαι να απευθυνθώ σε ένα τόσο υψηλού πολιτικού και συνταγματικού επιπέδου ακροατήριο, στο οποίο μετέχουν και συντάκτες (πατέρες και μητέρες) του Σύνταγματός μας, είναι μεγίστη τιμή. Με τον αρμόζοντα ροιπών σεβασμό ως σχολιάσω τις προτάσεις της Εννώσεώς σας.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

Το Σύνταγμα οριοθετεί την εξουσία έναντι των ατόμων, είναι δηλαδή το μεν «Σύνταγμα των εξουσιών», το δε «Σύνταγμα των δικαιωμάτων». Ρυθμίζει δηλαδή «τα κύρια των μεγίστων» του πολιτειακού γίγνεσθαι. Επομένως, περιπτώσιολογικές ρυθμίσεις δεν έχουν θέση στο Σύνταγμα. Θεοπίστηκαν άλλοτε για να παγιώσουν τη βούληση μιας συγκυριακής και ισχυρής πλειοψηφίας και άλλοτε για να περιορίσουν τις αυθαιρεσίες της εκτελεστικής κυρίως εξουσίας, παραμένουν δε εν ισχύ, διότι η δυσπιστία έναντι της φαίνεται ότι εξακολουθεί. Τι χρειαζόμαστε λοιπόν; Πλετομερειακές διατάξεις για τις υπηρεσιακές μεταβολές των δικαστικών λειτουργών και των δημοσίων υπαλλήλων, αν διαχρονικώς η εκτελεστική εξουσία σεβόταν την αρχή της ανεξαρτησίας των δικαστηρίων και του θεσμού των δικαστικών συμβουλίων αφ' ενός και αν δεσμευόταν από την αρχή της αξιοκρατίας στη δημόσια υπηρεσία αφ' ετέρου.

Πολύ περισσότερο δεν έχουν θέση στο Σύνταγμα οι συντεχνιακές ρυθμίσεις, όπως π.χ. για το όριο ηλικίας των συμβολαιογράφων, των υποθηκοφυλάκων, των καθηγητών των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους κ.λπ.

Το ίδιο ισχύει και για τις επικαιρικές ή περιστασιακές ρυθμίσεις. Το ζήτημα της περιβόητης ή διαβόητης διαπλοκής ουδόπως θα μας είχε ταλανίσει στις σχέσεις μας με την Ε.Ε., αν ήταν μια απλή διάταξη νόμου. Η υπερβολή του Συντάγματος επί του κοινοτικού δικαίου ή του κοινοτικού δικαίου επί του Συντάγματος δεν θα είχε τεθεί ως θέμα έντονης θεσμικής και πολιτικής αντιπαράθεσης αλλά θα παρέμενε ως θεωρητικό ζήτημα της νομικής επιστήμης. Περιστασιακή ήταν και η ρύθμιση για το επαγγελματικό ασυμβίβαστο των βουλευτών. Τιμωρεί τον βουλευτή που αναδείχθηκε με την εργασία του στο επάγγελμά του, στην τέχνη του, στην επιστήμη του. Ο εμπόλιπτος στο ασυμβίβαστο δεν μπορεί ούτε μουσική να συνθέσει, ούτε βιβλίο να γράψει, ούτε την ιατρική και τη νομική επιστήμη ή την υποκριτική τέχνη να ασκήσει. Μπορεί όμως να είναι μέτοχος επιχειρήσεως, εκτός αν αυτή διαχειρίζεται ρ/τ σταθμό ή απολαύει ειδικών προνομίων. Γιατί, άραγε, τέτοια διαφοροποίηση σε ένα τόσο σημαντικό ζήτημα όπως η ελευθερία του προσώπου στην κορυφαία της διάσταση, της εργασίας και των περιουσιακών δικαιωμάτων; Άραγε οι υπερβάσεις ορισμένων μόνο με γενικές και απόλυτες απαγορεύσεις επί δικαίων και αδικιών μπορούν να θεθούν εκποδών;

Το Σύνταγμά μας περιέχει και απαρχαιωμένες ρυθμίσεις. Π.χ. οι ρυθμίσεις για τις αρμοδιότητες του Προέδρου της Δημοκρατίας σε σχέση με την αναστολή των εργασιών της Βουλής δεν φαίνεται να έχουν πλέον νόημα, αφού κατά τη διάρκεια της αναστολής λειτουργεί το Τμήμα Διακοπής, το οποίο έχει και αυτό ελεγκτικές αρμοδιότητες. Η αναστολή είχε νόημα στο παρελθόν, όταν η Κυβέρνηση ήθελε να ανακουφισθεί προσωρινά από μια οχληρή Βουλή, την οποία δεν ήλεγχε πλήρως. Απαρχαιωμένη είναι πλέον, για να αναφέρω ένα ακόμη παράδειγμα, η συνταγματική διάταξη για την αποζημίωση σε περίπτωση κρατικοποιήσεως επιχειρήσεων. Η προστασία των περιουσιακών δικαιωμάτων του 1ου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, την οποία μπορούμε ασφαλίως να υποθετήσουμε και με ρητή συνταγματική διάταξη, καλύπτει πλήρως και την αποζημίωση επί κρατικοποιήσεων.

Όθεν διατάξεις περιπτώσιολογικές, συντεχνιακές, παράλογες και απαρχαιωμένες είναι καταργητέες, όπως προτείνεται από την Ένωσή σας. Χρειάζεται βεβαίως περίσκεψη και χρόνος, διότι ορισμένες από αυτές έχουν συμβολικό χαρακτήρα και συναρτώνται με την πολιτική και συνταγματική ιστορία της χώρας μας, που οφείλουμε να τη διατηρούμε στη μνήμη μας, όσο δυσάρεστη και επώδυνη ενίοτε κι αν είναι.

Συμβολικό χαρακτήρα, συγχρόνως δε και εθνικό σκοπό, έχουν α-

ναμφίβολα οι προτάσεις της Εννώσεώς μας για προσθήκη στο Σύνταγμα της ειδικής μέριμνας και προστασίας που οφείλει το κράτος στην ελληνική γλώσσα και στα ονόματα των περιφερειών της Μακεδονίας, της Θράκης, της Ηπείρου, του Αιγαίου και του Ιονίου κ.λπ...».

«...Η Ένωσή μας προτείνει τον σαφή και αποκλειστικό καθορισμό των ακυρωτικών αρμοδιοτήτων του Συμβουλίου της Επικρατείας επί της νομιμότητας των διοικητικών πράξεων, και όχι επί της ουσίας. Η αιτιολογία της προτάσεως είναι καθοζυγισμένη, διότι δεν παραλείπει να τονίσει τη μη συμμόρφωση ή ακόμη και την παραβίαση εκ μέρους της διοικήσεως των αποφάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας. Για τη μη συμμόρφωση στις δικαστικές αποφάσεις δεν νομίζω πως μπορεί να προστεθεί ούτε μια λέξη παραπάνω στη ρήση του Δημοσθένους: “Τα δεδικασμέν' άκυρα ποιείν, δεινόν, ανόσιον και δήμου κατάλησις”. Για τον περίφημο ακτιβισμό του Συμβουλίου της Επικρατείας: Όντως έχει επιδειχθεί, ιδίως σε περιβαλλοντικά ζητήματα, όπου το Δικαστήριο πρέπει να σταθμίζει μεταξύ περιβαλλοντικής προστασίας αφ' ενός και ιδιοκτησίας και οικονομικής ανάπτυξεως αφ' ετέρου. Αναφέρω το παράδειγμα της μεταφοράς συντελεστή δομήσεως, όπου το Δικαστήριο το 1994, αλλιάζοντας τη νομολογία του των τελευταίων 15 ετών, έκρινε ότι το διάταγμα μεταφοράς συντελεστή είναι κανονιστικό, προκειμένου εφ' εξής να μπορεί να ελέγχει παρεμπιπτόντως και παλαιά διατάγματα που είχαν εκφύγει του ευθέως ακυρωτικού ελέγχου του. Πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι η ακτιβιστική έξαρση του Συμβουλίου της Επικρατείας έχει καμφθεί, ιδίως με τη νομολογία για τα ολυμπιακά έργα. Και πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι συχνά το Συμβούλιο της Επικρατείας αντιμετωπίζει άδικη κριτική, η οποία θα έπρεπε να ασκείται κατά της διοικήσεως και της επί κεφαλής αυτής της πολιτικής εξουσίας. Δεν αδικεί το Συμβούλιο της Επικρατείας που ακυρώνει αναπτυξιακά σχέδια και εμποδίζει την ίδρυση και λειτουργία παραγωγικών και άλλων μονάδων, λόγω ελλείψεως χωροταξικών και άλλων σχεδίων. Τη θέσπιση χωροταξικών και άλλων σχεδίων δεν την εφεύρε το ΣτΕ. Την επιβίβησε το Σύνταγμα και οι διεθνείς κανόνες που δεσμεύουν και τη χώρα μας. Αλλά η εκτελεστική εξουσία αδρανεύει.

Δεν ξέρω αν η πρόταση της Εννώσεώς σας για σαφή καθορισμό των αρμοδιοτήτων του ΣτΕ είναι εναλλακτική στην πρόταση των βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας για την ίδρυση Συνταγματικού Δικαστηρίου. Αν όντως την υποκαθιστά, είναι ακόμη περισσότερο επαινετέα. Προσωπικώς θεωρώ ότι Συνταγματικό Δικαστήριο στην Ελλάδα δεν πρέπει να ιδρυθεί. Ο θεσμός του διάχυτου ελέγχου της αντισυνταγματικότητας των νόμων είναι κατά την άποψή μου το καμάρι του νομικού μας συστήματος...».

Κύρια σημεία της εισηγήσεως του καθηγητού κ. Παμπούκη

«...Το κακό είναι ότι η εισήγησή μου δεν θα έχει καμία σχέση, ή περίπου καμία σχέση, με τις εισηγήσεις και τις προτάσεις της Εννώσεως. Το καλό είναι ότι θα είμαι πολύ σύντομος.

Θα ανέμενε κανείς εύλογα και πράγματι αυτός ήταν ο αρχικός μου προανατολισμός, να παρουσιάσω και να συμβάλω στην υποστήριξη ή στην κριτική αξιολόγηση κάποιας ή μέρους των προτάσεων που είναι πολλές απ' αυτές εξαιρετικά εύστοχες, όπως π.χ. της Ιθαγένειας που είναι στο δικό μου γνωστικό πεδίο, αλλά τα πρόσφατα γεγονότα μετά την πρόσφατη πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η αξιωματική αντιπολίτευση και του γνωστού πλέον επεισοδίου της Βουλής, εδραίωσαν την πεποίθησή μου για την προβληματική πορεία της αναθεωρήσεως...».

«...θα ήθελα πράγματι να προσθέσω ότι σήμερα που αυτή η διαδικασία της αναθεώρησης φαίνεται ότι έχει μπει σε μια κρίση, υπάρχει πράγματι κάτι καλό το οποίο μπορεί να μείνει και να βγει; Πιστεύω προσωπικά πως ναι και σας προσκαλώ να το σκεφτούμε αυτό το θέμα και να το σκεφτεί κυρίως η Ένωσή σας με το κύρος, την εμπειρία, τη γνώση και την κοινωνική εμπέδωση την οποία διαθέτει.

Η αναθεωρητική διαδικασία, την οποία έχουμε, είναι προβληματική. Τα συστατικά στοιχεία μιας αναθεωρητικής διαδικασίας τα ξέρουμε όλοι. Είναι ό,τι χρειάζεται μία αυξημένη πλειοψηφία για να μην είναι η αναθεώρηση μονοκομματική υπόθεση. Θέλει συμμετοχή του εκλογικού σώματος. Θέλει και μία προθεσμία ώριμου χρόνου ώστε να διασφαλιστεί σοβαρή περίσκεψη, της οποίας προϊόν είναι η αναθεώρηση...».

«...Δεύτερον. Η κίνηση της διαδικασίας της αναθεώρησης γίνεται στην πράξη απ' την εκάστοτε κυβερνητική πλειοψηφία. Και αυτό είναι προβληματικό, διότι το Σύνταγμα είναι, πώς να το κάνουμε, εθνικός καταστατικός και πολιτειακός χάρτης και δεν πρέπει να μπορεί να προκαλείται η αλληγορία του για λόγους οι οποίοι μπορεί να είναι μεν θεμιτοί, αλλά εν πάση περιπτώσει κατά τη γνώμη μου όχι ικανοποιητικοί, αφού στην πραγματικότητα η εμπειρία δείχνει ότι κινείται μία διαδικασία με βάση τις πραγματικές ανάγκες, όχι με βάση ένα λαϊκό αίσθημα το οποίο έχει διαμορφωθεί και το οποίο ζητά την αναθεώρηση αυτή, αλλά με βάση την πολιτική συγκυρία, με βάση τις ανάγκες της πολιτικής ατζέντας. Αυτό θα ήταν επιτρεπτό για στιδήποτε άλλο εκτός απ' το Σύνταγμα...».

«...Το τέταρτο μειονέκτημα είναι ότι αυτή η διαδικασία στην πράξη οδηγεί σε φλύαρες αναθεωρήσεις, σε εύκολες αναθεωρήσεις, σε αναθεωρήσεις που τις έχω χαρακτηρίσει, αυτή η αναθεώρηση είναι αναθεώρηση της γομολάστιχας. Κάναμε λάθος την προηγούμενη, να σβήσουμε κάνα-δυο διατάξεις και να πάμε τώρα στην επόμενη.

Ο κ. Φιλογαίτης πολύ σωστά επεσήμανε ότι αν είχαμε σεβαστεί το συμβολικό χαρακτήρα του Συντάγματος, δηλαδή ήμασταν λιτοί, απέρριπτοι, δεν θα χρειαζόταν να πιάσουμε τη γομολάστιχα και συμφωνώ επίσης με την εύστοχη κατά τη γνώμη μου πρόταση του κ. Μανιτάκη, ο οποίος ασκεί κριτική στο φαινόμενο αυτό με την έκφραση «δεν πρέπει να προχωρούμε στην εκνόμηση του Συντάγματος...».

«...Γενικά νομίζω ότι δεν θα έβληπε καθόλου να υπάρχουν ενισχυμένες πλειοψηφίες όταν μιλάμε για αναθεώρηση του Συντάγματος. Πρέπει να μπαίνουν στο παιχνίδι όσο γίνεται περισσότερα κόμματα τουλάχιστον. Και εν πάση περιπτώσει θα ήθελα επίσης να πω ότι αυτός ο κανόνας, εννοώ ο κανόνας των ενισχυμένων πλειοψηφιών, θα πρέπει να ισχύει όχι μόνο για το Σύνταγμα κατά την άποψή μου, αλλά και για τους εκτελεστικούς νόμους του Συντάγματος. Δηλαδή νόμοι οι οποίοι έχουν πολύ ιδιαίτερη πολιτειακή σημασία».

«Φαίνεται ότι η παρούσα αναθεώρηση, για την ανάγκη της οποίας απ' την αρχή πολλοί εκφράσαμε τις αμφιβολίες μας, ίσως να μην είναι καλότυχη. Ίσως. Αν όμως είναι να μείνει κάτι, πιστεύω είναι η πρόταση για την αναθεώρηση της αναθεώρησης και η οποία περιτράνα αποδείχθηκε στην πράξη προβληματική. Σας ευχαριστώ πολύ».

Εισαγωγική ομιλία κ. Κ. Πυλαρινού

«1. Η σαφέστερη θεσμοθέτηση και η ανεμπόδιστη υλοποίηση των θεματικού ή τοπικού χαρακτήρα δημοψηφισμάτων.»

Η αξία και η αναγκαιότητα των εν λόγω δημοψηφισμάτων, σύμφωνα με τις απόψεις της Εννώσεώς μας, νομοτελειακά, **θάπτον ή βράδιον**, θα καθιερωθούν με τρόπο ουσιαστικό και όχι με τον σχεδόν “ανεφάρ-

μοστο” τρόπο, της “αναποτελεσματικής διαδικασίας”, την οποία προβλήσει το ισχύον Σύνταγμα. Άλλωστε δεν είναι ούτε λογικό ούτε επωφελές να παραμένουμε επί πολύ, ως “σκοτεινή νησίδα” στην Ευρώπη των 27, αρνούμενοι στην πράξη ουσιαστικές πολιτικές εκφάνσεις της άμεσης δημοκρατίας.

Τα δημοψηφίσματα, αναγκαίες διαδικασίες εμπέδωσης και στήριξης της Δημοκρατίας, δεν λύνουν μόνον κρίσιμα προβλήματα, αλλά παράλληλα με την εφαρμογή τους, εκπαιδεύουν το Λαό στην δημοκρατική υπευθυνότητα και τον κάνουν συμμετοχο τόσο στην επιτυχία όσο και στο λάθος.

2. Οι Ευρωπαϊκές Συνταγματικές Συνθήκες (τα Ευρωπαϊκά Συντάγματα) να εγκρίνονται από τον Ελληνικό Λαό με δημοψήφισμα.

Οι ανεπτυγμένες δημοκρατικές χώρες, ιδίως εκείνες με την **αδιατάρακτη κοινοβουλευτική ζωή**, τοποθετήθηκαν με δημοψηφίσματα απέναντι στην Ευρωπαϊκή Συνταγματική Συνθήκη, της οποίας την νεκρανάσταση ζητούν ιδίως οι υπόλοιπες Ευρωπαϊκές χώρες, που την ενέκριναν διά των Κοινοβουλίων τους.

Σήμερα, όλοι συναποδέχονται **ότι από το προοίμιο μέχρι τις κύριες διατάξεις της**, η Ευρωπαϊκή Συνθήκη πρέπει να βελτιωθεί και να υποστεί ουσιαστικές τροποποιήσεις. Ταυτόχρονα όμως βλέπουμε ορισμένοι, προσηχηματικά να αρνούνται, **την εξ ύπαρξης επανέγκριση στο σύνολό της** την Ευρωπαϊκή Συνθήκη (το αποκαλούμενο Ευρωπαϊκό Σύνταγμα). Καθ' όσον αφορά στη χώρα μας, η Ένωσή μας το τόνισε στο παρελθόν το τονίζει και τώρα, ότι ο Ελληνικός Λαός πρέπει **–ανεξαρτήτως συγκυριακών σκοπιμοτήτων και διεθνοφοβικών συνδρόμων–** να είναι εκείνος που θα αποφανθεί τελικά για την έγκριση ή την απόρριψη του Ευρωπαϊκού Συντάγματος, με το οποίο καλείται να δρομολογήσει την ατομική και εθνική του ζωή για την επόμενη πεντηκονταετία.

Ο αντίθετος ισχυρισμός, **ο όχι εκτός αληθείας ευρισκόμενος**, ότι δηλαδή ένα τόσο σοβαρό θέμα δεν πρέπει να τίθεται σε δημοψήφισμα, **γιατί είναι δυνατόν να αξιοποιηθεί ως ευκαιρία αποδοκιμασίας της συνολικά ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής**, δεν είναι εκτός πραγματικότητας.

Μια τέτοια αιτιολογία **–διαφυγή από ένα δημοψήφισμα**, για να έχει δικαίωση, τουλάχιστον **θα έπρεπε ή θα πρέπει**, εγκαίρως και επακριβώς, ως περιεχόμενο να καταγράφεται τουλάχιστον στα εκλογικά προγράμματα των πολιτικών σχηματισμών τα οποία εγκρίνονται ή απορρίπτονται ανά τετραετία από τον Λαό.

3. Η απαγόρευση εξόδου των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων σε αποστολές πέραν των συνόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Ελλάδα από μακρού συνδεδεμένη με τους μεγάλους Διεθνείς Οργανισμούς ΟΗΕ / NATO / Ε.Ε. και τιμώντας στο ακέραιο τις υποχρεώσεις της, έχει από τις υπογραφείσες μέχρι σήμερα συνθήκες, την δυνατότητα (ανεξαρτήτως των όποιων έξωθεν πιέσεων), **να καταγράψει στο Σύνταγμα της τις προϋποθέσεις και τα γεωγραφικά επιχειρησιακά όρια** της συμμετοχής των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων σε ειρηνευτικές ή μη επιχειρήσεις, εκτός των Συνόρων της Ε.Ε. (Και προς αποφυγή οιασδήποτε παρανοήσεως, τούτο δεν σημαίνει τον περιορισμό του δικαιώματος **της ισότιμης ανταπόδοσης** σε περίπτωση εξωτερικής επίθεσης). Και είναι αναγκαία –σήμερα όσο ποτέ άλλοτε– η με γενναιότητα ακριβής καταγραφή των διεθνών μας υποχρεώσεων εν όψει της **παγκόσμιας αστάθειας** και των **συγκρουόμενων συμφερόντων**, σε

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

όλα τα επίπεδα, πολιτικά, οικονομικά, γεωστρατηγικά (πολιτισμών, θρησκειών) κ.λπ. Βεβαίως δεν παραγνωρίζουμε ότι μέσα στο διεθνές σύστημα ισορροπιών το οποίο κυριαρχείται από τον κυνισμό των συμπεφρόντων και των σκοπιμοτήτων παρόμοιες προτάσεις ακούγονται ως προβληματικές, ή ανεδαφικές.

Είναι ανάγκη όμως η Ελλάδα –με τους σημερινούς πολιτικούς της σχηματισμούς– να διασφαλίσει το λαό της από τις συνέπειες των ορατών αιματηρών συγκρούσεων που μας έρχονται από το μέλλον, οι περισσότερες των οποίων είναι πλέον αποκαλυπτικό, πόσο ανεύθυα και με πόση ιδιότητα δρομολογούνται.

4. Ο σαφής και αποκλειστικός καθορισμός των ακυρωτικών αρμοδιοτήτων του ΣτΕ σε θέματα νομιμότητας των πράξεων της Διοικήσεως και όχι σε θέματα σκοπιμότητας.

Εκκινούμαι από την σαφή θέση ότι η ανεξαρτησία και η προστασία του ΣτΕ (του κύριου αυτού πυλώνα της Δικαστικής εξουσίας) είναι υπέρτατη υποχρέωση όλων μας, ακόμη και πέραν των οικώνδηποτε συσταματικών προβλήσεων. Και τούτο γιατί θεωρούμε ότι είναι βασικό μας καθήκον η θωράκιση της ουσίας του έργου του ΣτΕ, που είναι η προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων πολιτών από τις υπερβάσεις ή τις αυθαιρεσίες της Διοικήσεως και ο έλεγχος της τήρησης του Συντάγματος.

Το εύρος και η υφή των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου του ΣτΕ με σαφήνεια καθορίζονται από δύο υπέρτατα κείμενα. Το ένα, αυτό τούτο το Σύνταγμα και το δεύτερο ο Ιδρυτικός του Νόμος. Και τα δύο προσδιορίζουν τον ρόλο του και το εύρος των αρμοδιοτήτων του (και των διαδικασιών μέσα στις οποίες κινείται), που δεν είναι άλλος από τον έλεγχο της νομιμότητας των πράξεων της Διοικήσεως.

Ο έλεγχος σκοπιμότητας των διοικητικών πράξεων και των σχετικών νομοθετικών ρυθμίσεων από το Συμβούλιο της Επικρατείας είναι κατά τη γνώμη μας ανεπίτρεπτος.

[Επισημαίνουμε ότι από την θεμελιώδη αρχή της διάκρισης των λειτουργιών του Πολιτεύματος, παρέπεται ο διαχωρισμός των βασικών λειτουργιών του πολιτεύματος και επομένως υφίσταται λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών έναντι των δύο άλλων εξουσιών της Νομοθετικής και της Εκτελεστικής.

Ειδικότερα, η έρευνα της συνταγματικότητας των νομοθετικών πράξεων ανήκει σε κάθε δικαστήριο και αφορά 1. Την έκδοση των νομοθετικών πράξεων από τα κάτω το Σ. αρμόδια όργανα και 2. Το σύμφωνο των κανόνων που θεσπίζουν προς τους σχετικούς συνταγματικούς κανόνες.

Από την στιγμή κατά την οποία με αδιαμφισβήτητο τρόπο διασφαλίζεται η λειτουργική ανεξαρτησία των δικαστών, τότε κατά ποία λογική θα πρέπει να γίνει δεκτό ότι εκείνοι με την σειρά τους έχουν δικαίωμα να προβαίνουν σε έναν έλεγχο σκοπιμότητας των κάθε φορά θεσπιζόμενων νομοθετικών διατάξεων, καταστρατηγώντας με τον τρόπο αυτό –οι ίδιοι– την αρχή της διάκρισης των λειτουργιών, η οποία θεσπίστηκε ώστε να προστατεύει την δικαστική εξουσία από τις κρατικές παρεμβάσεις].

Καθ' όσον λοιπόν αφορά στην αρχή της σκοπιμότητας των πράξεων της Διοικήσεως, αυτή ανήκει στη σφαίρα δράσεως τόσο της Νομοθετικής όσο και της Εκτελεστικής εξουσίας νομιμοποιούμενων ως προς τούτο, από το Σύνταγμα και το πλαίσιο της εκάστοτε λαϊκής εντολής, χωρίς εμπόδια ή οιασδήποτε μορφής φαλλοειδέσεις.

Στην πορεία του χρόνου και καθ' ομοιογάν σχεδόν των πάντων, παριστάμεθα μάρτυρες «αλληλοεισηπής» των εξουσιών. Από την μία

πλευρά το Κράτος «παραβιάζει» ή –σε ελάχιστες οπωσδήποτε περιπτώσεις– αρνείται την εφαρμογή αποφάσεων του ΣτΕ. Το δε ΣτΕ υπεισέρχεται συχνότατα και κρίνει με ποικίλες αιτιολογίες σκοπιμότητας τις πράξεις της Εκτελεστικής Εξουσίας.

Το οξύμωμο και χρόνιο αυτό πρόβλημα δημιουργεί, όχι σπάνια, δημόσιες και μη τριβές, ανεπίτρεπτες σε ένα τόσο υψηλό επίπεδο των δημοσίων μας πραγμάτων. Μια προσεκτική και συνετή λύση είναι αναγκαία να δοθεί άμεσα και με απόλυτα σαφή τρόπο τώρα διά της συνταγματικής αναθεωρητικής οδού.

5. Συνταγματική κατοχύρωση των ονομάτων των περιφερειών της Χώρας: Μακεδονίας, Θράκης, Κρήτης, Ηπείρου, Νήσων του Αιγαίου κ.λπ.

Για την πρότασή μας αυτή αποδεχθήκαμε προηγουμένως δύο μη αμφιλεγόμενα ιστορικά γεγονότα. Το πρώτο: Την εμπειρία εκ των προηγούμενων αποφάσεων της «Επιτροπής Μπανταντέρ» και του κειμένου του Συντάγματος των Σκοπίων, διά των οποίων επεβλήθη ουσία το όνομα Μακεδονία της FYROM, διεθνώς. Και δεύτερο: Το γεγονός το οποίο έχει σχέση με εκείνο το «προηγούμενο» της αρνήσεως της Γαλλίας του Ντε Γκωλ να δεχθεί στην ΕΟΚ την Αγγλία με την επωνυμία της ως «Μεγάλη Βρετανία».

Η αποδοχή του ονόματος «Μακεδονία» από διάφορες ξένες Κυβερνήσεις προήλθε κυρίως λόγω της δόλιας –μετά από παρότρυνση– εγγραφής του ονόματος Μακεδονία στο συνταγματικό κείμενο της FYROM. Έτσι σήμερα βρισκόμαστε συχνά μπροστά στην άρνηση των ισχυρών να αποδεχθούν τα τέρατα ελληνικά επιχειρήματα με τον ισχυρισμό: «δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Είναι το Συνταγματικό τους όνομα». Αυτή η με άδηλες ακόμη συνέπειες (για την Ελλάδα) πραγματικότητα, πρέπει να μας διδάξει, να μας συνετίσει και να μας οδηγήσει σε πρόσθετες «ασφαλιστικές» κινήσεις εφ' όσον όπως απεδείχθη, δεν μπορούμε και δεν έχουμε την δύναμη να ανατρέψουμε παρόμοιες μεθοδεύσεις σε άλλες απειλούμενες περιοχές μας.

Γίνεται αναφορά σε αυτά τα όχι φανταστικά ενδεχόμενα, δεδομένης της από μακρού μορφοποίησε συγκεκριμένων διεργασιών στον ευρύτερο χώρο της Βορείου Ελλάδος. Η επανάπαυση, η απλή θέαση, ή στην καλύτερη περίπτωση η έστω σοβαρή θεωρητική ανάλυση των διεργασιών αυτών (της τελευταίας δεκαετίας), ως φαίνεται δεν περιέχουν στοιχεία αρκετά για την προστασία (ιστορικά, πολιτισμικά και όχι μόνον) του Εθνικού μας Χώρου. Χρειάζονται και άλλες πράξεις (πέραν εκείνων οι οποίες βασικά προσδιορίζουν την ασφάλεια της Ελλάδος), όπως π.χ. η ισχυρή οικονομία, η κοινωνική συνοχή και η άμυνα.

Είναι ήδη χειροπιαστές και θα γίνουν με την πάροδο ολίγων ετών ακόμη πιο αισθητές «οι διεκδικητικές απειλές» εις βάρος του εθνικού μας χώρου όπως αυτόν μας κληροδότησαν οι αγώνες και οι θυσίες των προηγούμενων γενεών.

Ιμάντας υλοποίησης του περιεχομένου των απειλών κατά της Ελλάδος, όχι ίσως με βία, αλλά με μέσα που παρέχουν οι ευχέριες των Διεθνών Συνθηκών και διαμορφούμενη από άλλους γεωπολιτικά πραγματικότητα στην περιοχή μας.

Είναι πλέον καταγεγραμμένα τα δεκάδες περιστατικά τα οποία υποδηλώνουν τάσεις ή επιθυμίες τρίτων για την Θράκη, την Μακεδονία, την Ήπειρο, τα Νησιά του Αιγαίου ακόμη και την Κρήτη. Θεωρούμε ως εκ τούτου, ότι μία πρόσθετη, μικρή έτω, ασφαλιστική δικλίν προστασίας, θα ήταν και η συνταγματική αναφορά και καταχώρηση των περιφερειών της χώρας, με το ιστορικό τους όνομα στον Συνταγματικό μας Χάρτη.

6. Η προστασία της Ελληνικής Γλώσσας.

Ανεξάρτητα από τις μεμονωμένες επαινετές και αξιοπρόσεκτες μέχρι σήμερα προσπάθειες για την προστασία της γλώσσας μας, που, όπως φαίνεται, δεν έτυχαν της ευρύτερης προσοχής και με την παράλληλη διαπίστωση ότι η γενικότερη αντιμετώπιση του κεφαλαϊώδους αυτού θέματος κρίνεται ως ανεπαρκής, η Ένωση των τ. Βουλευτών και Ευρωβουλευτών, με ομοφωνία των μελών της, αναλαμβάνει εκστρατεία προστασίας της γλώσσας μας, η οποία **συνειδητά διαστρεβλώνεται, κακοποιείται βάνουσα** και σε αρκετές περιπτώσεις περιφρονείται επιδεικτικά.

[Στην προσπάθειά μας αυτή –η οποία θα είναι προσπάθεια διαρκείας και ανεξάρτητα της επιμονής μας για την συμπερίληψη προστατευτικής διατάξεως τώρα στο Σύνταγμα– ζητούμε την στήριξη και τη βοήθεια όλων όσοι ανησυχούν εξ ίσου με μας για την τύχη της γλώσσας μας].

7. Ο σαφέστερος καθορισμός της διαδικασίας κήρυξης της χώρας σε κατάσταση έκτακτης Εθνικής ανάγκης.

Η θέση αυτή στηρίζεται στην υπερβολική ίσως διαπίστωση, ότι από το Σύνταγμα μας απουσιάζει η πρόνοια αντιμετώπισης της έκτακτης Εθνικής ανάγκης, **με διαδικασία αξιόπιστη και κυρίως ταχεία και αποτελεσματική**, για ένα Κράτος της δικής μας γεωγραφικής περιοχής. Ουδείς αισθάνεται τον ακριβή σταθερό και αυστηρό τρόπο μέσα στον οποίο κινείται η μείζων διαδικασία του άρθρου 48 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει την υποχωρητικότητα της κήρυξης της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας. Η επισήμανση αυτή έχει το δικό της ειδικό βάρος και ανταποκρίνεται **στην πραγματικότητα των αιφνιδίων πολεμικών επιχειρήσεων** της εποχής μας, στην πρόβλεψη συγκεκριμένων πρακτικών πολέμου και όχι σε θεωρητικού χαρακτήρα προβλέψεις ασχέτους προς την «αστραπιαία» σύγχρονη πολεμική τέχνη. Άλλο μέτρα άμεσης σωτηρίας και άλλο θεωρητικές διαδικασίες αντιμετώπισης εκτάκτων κινδύνων. Τα προβλεπόμενα μέτρα θεωρητικά είναι ορθά. Απουσιάζει όμως η αξιόπιστη και πρακτικά εφαρμόσιμη (ανάλογα με τις συνθήκες) διαδικασία. Στην πλήρη, δηλαδή, μιας εκ των πραγμάτων αναγκαίας **ταχύτητας απόφασης** με όλες (βεβαίως) τις δυνατές Συνταγματικές εγγυήσεις.

Τα ιστορικά παραδείγματα της 28ης Οκτωβρίου 1940, της 21ης Απριλίου 1967, ή των Ιμίων είναι αρκούντως διδακτικά. Τα άρθρα 44 και 48 του Συντάγματος πρέπει να επανεξεταστούν με γνώμονα τα πραγματικά περιστατικά που μας προσφέρει η Ελληνική εμπειρία.

8. Η κατάργηση, υπό προϋποθέσεις, του ασυμβίβαστου των Βουλευτών.

Το φιάσκο αυτής της διατάξεως ήταν εξ υπαρχής δεδομένο. Παραβίαζε τη λογική, τις βασικές προσαπαιτούμενες αρχές της ελευθερίας του προσώπου **στο δικαίωμα της εργασίας** και κυρίως την πραγματικότητα. Η απολυτότητα ή η ακρότητα των μέτρων, εν ονόματι μιας αντιδευτολογικής συμπεριφοράς κάποιων εκπροσώπων του Ελληνικού Λαού, ήταν και είναι σαφές ότι περιέχει το στοιχείο του λάθους. Επί του θέματος αυτού άλληωστε εξεφράσθη ήδη το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, το οποίο **επανάφερε** και ορθώς το όλην θέμα στις πραγματικές του διαστάσεις, επιτάσσοντας την τροποποίηση και αυτής της προβληματικής διατάξεως. Το γεγονός αυτό το χαιρετίζει η Ένωσή μας, ευελεπιστώντας σε ρύθμιση δικαιοηθικά παραδεκτή.

9. Η συνταγματική θεσμοθέτηση της δεκαπενταετίας για την απόκτηση της Ελληνικής Ιθαγένειας.

Όλες οι προηγμένες χώρες που έχουν ανάγκη την μετανάστευση για

λόγους διατηρήσεως σε υψηλούς ρυθμούς του παραγωγικού τους μηχανισμού, έχουν αποδεχθεί με παραλληλίες ότι η ένταξη των μεταναστών με τρόπο ορθολογικό και ωφέλιμο χρειάζεται **βάθος χρόνου προσαρμογής**, για μια ομαλή ενσωμάτωση. Οι πιο έμπειρες στον μεταναστευτικό προβληματισμό (και πληθυσμιακά μεγαλύτερες από εμάς χώρες) έχουν θεσπίσει την 12ετία για την απονομή της Ιθαγένειας και οι αμέσως επόμενες, όπως η Γαλλία, οι ΗΠΑ την 10ετία και μάλιστα με εξαιρετικά αυστηρές προϋποθέσεις. (Σημείωση: Δεν αναφερόμαστε στο θέμα της απονομής της Ιθαγένειας π.χ. στους ομογενείς εκ Βορείου Ηπείρου κ.λπ.).

Η αιτούμενη από την Ένωση συνταγματική ρύθμιση του θέματος **δεν προέρχεται ούτε από φοβικό σύνδρομο ούτε από ανιστόρητη συντήρηση**. Είναι προϊόν πείρας και αποβλέπει σε μείζονα προστασία της Ελληνικής Κοινωνίας. Παρεμποδίζει τους άλογους ευκαιριακούς π.χ. εκλογικούς πειρασμούς και σκοπιμότητες των πολιτικών σχηματισμών και ταυτοχρόνως **θωρακίζει την Ελλάδα από λανθασμένους ή τυχοδιωκτικούς σχεδιασμούς** των μεγάλων μας «Αδελφών», και των σε υπαλληλική σχέση ευρισκομένων προς αυτούς, γραφειοκρατών των Βρυξελλών. Η Ελλάδα λόγω του πληθυσμιακού της μεγέθους και της ανάγκης της ομαλής εσωτερικής της εξελίξης (και ανεξαρτησίας των όποιων διεθνών δεσμεύσεων), δεν μπορεί να μεταβληθεί σε «άφρακτη πολιτεία». Βεβαίως ούτε και σε μία απομονωμένη –«αποστειρωμένη» χώρα. Και σ' αυτό το πρόβλημα ο χρυσός κανών παραμένει **το μέτρο**. Η πληθυσμιακή αλλοίωση της Ελλάδος είναι εθνικό πρόβλημα που απαιτεί λύση.

Η ουσία της προτάσεώς μας **είναι δυνατόν να εξειδικευθεί στην συνταγματική υποχρεωτικότητα**, ότι ρυθμίσεις που αλλιάζουν την μορφολογία του έθνους να υπόκεινται κατά την ψήφισή τους σε συνταγματικό περιορισμό των 3/5 των Βουλευτών.

10. Η εκκαθάριση των συνταγματικών διατάξεων από ανεπίτρεπτες, συντεχνιακού χαρακτήρα, περιπτώσιολογίες, που μειώνουν το κύρος του Συντάγματος και η δυναμική αναθεώρηση του Συντάγματος ανά εικοσαετία.

Χωρίς αμφιβολία κοινός τόπος των περισσότερων επικρίσεων της προηγούμενης συνταγματικής αναθεώρησης, υπήρξε η «κτεροφόρτωσή» του Συντάγματος με διατάξεις δευτερευούσης σημασίας, οι οποίες ανήκουν στη σφαίρα ευθύνης του κοινού νομοθέτη. Οι εξελίξεις σε πολλούς τομείς της δημόσιας ζωής και της επιστήμης τρέχουν, διαμορφώνουν νέα πεδία δράσης και η όποια αγκύλωση ή παρεμπόδισή τους είναι εύλογο να δημιουργεί εντάσεις, συγκρούσεις και να παράγει την αναποτελεσματικότητα. Ως εκ τούτου η προικοδότηση, έστω με αγαθή πρόθεση, μέσω Συνταγματικών ρυθμίσεων, της προστασίας συντεχνιακών προνομίων του σήμερα με **αδιαφορία για το Εθνικό αύριο**, είναι λάθος ανεπίτρεπτο, που πρέπει τώρα με γενναιότητα να διορθωθεί.

Ως προς τον **οφέλιμο** εκάστοτε χρόνο αναθεώρησης του Συντάγματος, δεν χρειάζεται εμείς να «κρωτοτυπούμε».

Μια ματιά στις συνταγματικές διαδικασίες των περισσότερο εξελιγμένων κοινοβουλευτικών χωρών (με δημοκρατική παράδοση και επιδόσεις υπέρτερες των δικών μας, στους τομείς π.χ. των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των ατομικών ελευθεριών), είναι χρήσιμη, για να εκλογικεύσει τις υπερβολές, τόσο ως προς την αναγκαιότητα όσο και ως προς την επιβεβλημένο χρόνο της αναθεώρησης εκάστοτε, του Συνταγματικού μας Χάρτη.

Σημείωση: Τα πλήρη πρακτικά των Ημερίδων της Ενώσεως θα τυπωθούν τον Δεκέμβριο του 2007 σε ειδικό τόμο

ΣΥΝΤΟΜΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ τ. ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΤΗΣ Ε.Ε.

- Η Ένωσή μας συνεχίζοντας με επιτυχία την συνεργασία της με την Ευρωπαϊκή Ένωση πρ. Βουλευτών των Κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Συμβουλίου της Ευρώπης έλαβε μέρος στην Συνέλευση που πραγματοποιήθηκε στις 23/2/07 στο Παρίσι.

Την Ένωσή μας εκπροσώπησε ο συνάδελφος κ. Παύλος Σαρλής.

Κατά την διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης:

1. Ενεκρίθη ομοφώνως ο Απολογισμός και οι λογαριασμοί του 2006.
2. Ενεκρίθη ομοφώνως ο προϋπολογισμός του τρέχοντος έτους 2007.
3. Η ετήσια εισφορά παρέμεινε η ίδια για το 2007 και με πρόταση που θα φέρει το Δ.Σ. στις 8 Ιουνίου 2007 θα καθορισθεί η νέα ετήσια εισφορά.
4. Ο εκπρόσωπός μας πρότεινε στην Γ.Σ. κατόπιν σχετικής αποφάσεως του Δ.Σ., όπως καθορισθεί η Αθήνα ως τόπος πραγματοποίησεως για την προσεχή Ημερίδα (Colloquium) που θα οργανώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η πρότασή μας θα εξετασθεί από το Δ.Σ. και ελπίζουμε ότι θα είναι θετική.

5. Αποφασίστηκε, όπως η Γραμματεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης συντάξει σχετικό Ερωτηματολόγιο για την τροποποίηση του Καταστατικού, που θα σταλεί σε όλες τις Ενώσεις και μετά από σχετική επεξεργασία θα ανακοινωθούν τα αποτελέσματα στην συνεδρίαση της 8ης Ιουνίου 2007, που θα πραγματοποιηθεί στις Βρυξέλλες.
- Η Ένωση πρ. Βουλευτών της Ισπανίας μας απέστειλε έρευνα που περιέχει χρήσιμα στοιχεία που αφορούν τους πρ. Βουλευτές των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.
 - Η Ένωση πρ. Γερουσιαστών των ΗΠΑ με επιστολή της μας πληροφόρησε ότι επιθυμεί να έλθει σε επαφή με την Ένωσή μας, για μελλοντική συνεργασία των δύο Ενώσεων.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ ΤΕΩΣ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ-ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Με επιστολή η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Ενώσεως τέως Βουλευτών κυρία **Nuela Fennell**, μας γνωστοποίησε τις μελλοντικές της ενέργειες για το 2007, μεταξύ των οποίων θα είναι:

1. Η έκδοση ενός ευπαρουσίαστου εγχειριδίου για τα νυν μέλη των Δ.Σ. των Ενώσεων των Κρατών-Μελών.
2. Η αναβάθμιση των Συνεδρίων και Ημερίδων.
3. Η αναβάθμιση του διαδικτυακού χώρου που έχει σχέση με την Ε.Ε.
4. Οι κοινές συνεδριάσεις με τις Ενώσεις-μέλη των τέως Ευρωβουλευτών.

Από την εκδήλωση των Παρέδρων Μελών • Από την εκδήλωση

*Ο κ. Τουρίκης
απευθύνεται στα
Πάρεδρα Μέλη*

Η συσταθείσα δεκαπενταμελής Επιτροπή «Παρέδρων Μελών της Ενώσεως» (και ειδικότερα το τμήμα εκδηλώσεως κοινωνικού χαρακτήρα) την 20ή Μαρτίου 2007, πραγματοποίησε εκδήλωση στην αίθουσα του εντευκτηρίου της Ενώσεως με θέμα **«Η Αθήνα ως κέντρο του σύγχρονου Ελληνισμού–Ιστορία και θεσμοί»**.

Ομιλητής είχε αποδεχθεί να είναι ο τέως Υπουργός Πολιτισμού και ομότιμος Καθηγητής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου κ. Δ. Νιάνιαν. Όμως την προηγούμενη της εκδηλώσεως, λόγω προσωπικού κωλύματός του, το θέμα ανέπτυξε το μέλος του Δ.Σ. κυρία Φρόσω Σπεντζάρη. Η ομιλήτρια με σαφήνεια και με επιχειρήματα διέτρεξε και ανέλυσε τα ιστορικά γεγονότα, εξελίξεις της πόλεως των Αθηνών –και όχι μόνο– αλλά και στις προσπάθειες που κατά καιρούς έγιναν για την διάσωση των μνημείων της πόλης. Η

εκδήλωση είχε μεγάλη επιτυχία. Την παρακολούθησαν πλέον των 80 Παρέδρων Μελών. Κατά την εκδήλωση προβλήθηκε ταινία, η οποία αναφερόταν σε γεγονότα που είχαν αποτυπωθεί και διαδραματισθεί από τον μεσοπόλεμο μέχρι σήμερα. Η κυρία Τζένη Καλλιέργη ως υπεύθυνη της Επιτροπής Παρέδρων Μελών, συντόνισε και μερίμνησε για την εκδήλωση. Μετά το τέλος της εκδηλώσεως ακολούθησε μικρή δεξίωση προς τιμήν των Παρέδρων Μελών.

*Η κεντρική
ομιλήτρια κα
Φρ. Σπεντζάρη*

*Τα Πάρεδρα
Μέλη κατά την
εκδήλωση της
20ής Μαρτίου
2007*

των Παρέδρων Μελών • Από την εκδήλωση των Παρέδρων Μελών

Τα μέλη του Δ.Σ. κ.κ. Ζακοθίκος, Καλλιέργης και Τουρίκης παρακολουθούν τις ομιλήτριες

Η συντονίστρια της εκδήλωσης κα Τζ. Καλλιέργη

Μία άποψη της αιθούσας

Μία ακόμη άποψη της αιθούσας

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

«Κυρίες και κύριοι, σας συγχαίρω για την πρωτοβουλία σας να διοργανώσετε ανοιχτή ημερίδα με θέμα το διάλογο των πολιτισμών. Πεποίθησή μου είναι ότι διαχρονικά ο διάλογος των πολιτισμών είναι ο πιο σωστός τρόπος να λύνονται προβλήματα, να προχωρούν μπροστά συνύπαρξη ανθρώπων με διαφορετική κουλτούρα και σκέψη, να ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η αλληλεγγύη και η συνεργασία, να το θεμέλιο πλίνθο της δημοκρατίας. Εμείς πιστεύουμε και ελπίζουμε σε μια δίκαιη κοινωνία, ανοιχτή, που θα σέβεται τις πολιτισμικές ιδιαιτερότητες και ελευθερίες όλων των μελών της και εστιάζει στο σύγχρονο κόσμο.

Ως Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς αγωνιζόμαστε σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον και ο στόχος δεν μπορεί να είναι παρά η παγκόσμια ειρήνη και συνεργασία που θα βασίζεται σε ένα πλαίσιο αρχών και αξιών. Ο διάλογος των πολιτισμών δημιουργεί αυτές τις συνθήκες συναντώνται όλες οι θρησκείες, όλα τα πολιτιστικά ρεύματα και έτσι οικοδομείται πιο στέρεη βάση για ένα καλύτερο μέλλον στον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

«Αγαπητοί μου, με ιδιαίτερη χαρά έλαβα την πρόσκλησή σας για την ημερίδα που διοργανώνετε και λυπούμαι διότι το πρόγραμμά μου δεν θα μου επιτρέψει να ανταποκριθώ. Το θέμα το οποίο επιλέξατε είναι ιδιαίτερος ενδιαφέρον και επίκαιρο λόγω των νέων δεδομένων της παγκοσμιοποίησης. Ήδη και η χώρα μας αντιμετωπίζει θέμα συνύπαρξης πολιτισμών και είναι ευχάριστο ότι θα ασχοληθείτε με τις πολλές και ποικίλες πτυχές του.

Είμαι βέβαιη πως οι εισηγητές θα καλύψουν τον προβληματισμό και θα συμβάλλουν στην εξαγωγή χρήσιμων συμπερασμάτων. Εύχομαι κάθε επιτυχία στην εκδήλωση και καλή συνέχεια στις σημαντικές πρωτοβουλίες σας.

Με θερμά αισθήματα
Αννα Ψαρούδα Μπενάκη».

Με φιλικούς χαιρετισμούς
Γεώργιος Παπανδρέου»
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΠΑ.ΣΟ.Κ

Προς την
Ένωση των Βουλευτών-Ευρωβουλευτών

Αγαπητοί φίλοι,

Είναι ιδιαίτερα επίκαιρο και πολυδιάστατο το θέμα της συζήτησης που οργανώνετε. Σε μια εποχή που η χώρα μας αποτελεί ένα μοναδικό σταυροδρόμι πολιτισμών είναι σημαντικό να δημιουργούνται συνθήκες διαλόγου που θα συμβάλλει στην φιλία, συνεργασία και ευημερία των λαών μας.

Σας αξίζουν συγχαρητήρια για την διοργάνωση αυτής της ενδιαφέρουσας Ημερίδας και σας εύχομαι καλή επιτυχία.

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2007

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

«Σας ευχαριστώ για την πρόσκλησή σας να παρευρεθώ στην ημερίδα με θέμα «Διάλογος των Πολιτισμών». Δυστυχώς παρά την επιθυμία μου να είμαι κοντά στο πρόγραμμα, υποχρεώσεις μου καθιστούν την παρουσία μου αδύνατη.

Η αλματώδη τεχνολογική ανάπτυξη της εποχής μας, ο όρος «παιδεία» που κρύβει το στενό πλαίσιο της παραδοσιακής παιδείας και ο όρος «παιδεία» που κρύβει το ευρύτερο πλαίσιο της σύγχρονης παιδείας είναι δύο διαφορετικές έννοιες. Η επικοινωνία έχει καταστεί εύκολη και η ουσιαστική όμως επικοινωνία δεν απαιτεί μόνο

πραγματικότητα η μεγάλη πρόκληση είναι ο διαλογος των λαών που είναι πρωτίτως θέμα αρχών, όπως ο σεβασμός, η δημοκρατική ήθος, η διαλλακτικότητα, η ανοχή, η αλληλεγγύη και η καλή προαίρεση. Από την εποχή των λαών και πολιτισμών εξαρτάται η ανάπτυξη της ανθρωπότητας.

Είμαι βέβαιη πως η συζήτηση που θα διεξαχθεί μεταξύ των εκλεκτών προσκεκλημένων της ημερίδας που διοργανώνετε, θα αποτελέσει υπόδειγμα ουσιαστικής προσέγγισης και συνύπαρξης μεταξύ ανθρώπων με διαφορετική εθνική, θρησκευτική και πολιτιστική ταυτότητα. Εύχομαι καλή επιτυχία στις εργασίες της ημερίδας που διοργανώνετε και αναμένουμε με ενδιαφέρον τα πορίσματά της.

Παρακαλώ να μεταφέρετε στους παρευρισκόμενους τους χαιρετισμούς μου.

Μαριέττα Γιαννάκου»

για την Ημερίδα «Διάλογος των Πολιτισμών»

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προς:

**ΕΝΩΣΗ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ - ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
- ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ-**

Υπόψη Προέδρου κ. Κωνσταντίνου Πυλαρινού

Μήνυμα της Υπουργού Εξωτερικών
κ. Ντόρας Μπακογιάννη

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2007

Αγαπητέ κ. Πρόεδρε,

Ευχαριστώ για την ευγενική πρόσκληση να παραστώ στην, υπό της Επιτροπής Ευρωπαϊκών Θεμάτων της Ενώσεώς σας, ημερίδα με το εξαιρετικού ενδιαφέροντος θέμα : *Διάλογοι Πολιτισμών*.

Εισηγήσεις και προβληματισμοί διακεκριμένων ομιλητών επί του συγκεκριμένου θέματος προάγουν τη ενημέρωση και τη γενικότερη γνώση του εκλεκτού ακροατηρίου.

Λυπούμαι γιατί υπηρεσιακές δεσμεύσεις συμμετοχής και της άμεσης επ. συναδέλφους.

Καλή επιτυχία στις εργασίες σας.

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ**

με χαρά της
σας και

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

«Ο διάλογος στην καρδιά του πολιτισμού, μ' αυτή την έννοια ο όρο διάλογος των πολιτισμών είναι ένας πλεονασμός, μια ταυτολογία. Είναι όμως μια ταυτολογία απαραίτητη ως υπενθύμιση μιας πραγματικότητας και μια ανάγκης. Από τη μια πλευρά της πραγματικότητας ότι ο διάλογος είναι το μόνο μακροπρόθεσμο αποτελεσματικό μέσο για την επιβίωση, την εξέλιξη, την προσαρμογή κάθε πολιτισμού στις εκάστοτε συνθήκες. Από την άλλη της διαρκούς έρευνα από πάνω και από τις επιμέρους διαφορές οι εκπρόσωποι κάθε πολιτισμού να χρησιμοποιούν το διάλογο ως εργαλείο για τη διαπίστωση των που συνεχούν την ανθρωπότητα σε μια αδιάσπαστη με άλλα λόγια που συνιστούν τον ενιαίο πανανθρώπινο

την πάντα επίκαιρη πρόσκληση κάθε εποχή, κάθε γενιά την πράξη ότι αντίθετα με όσα υποστηρίζουν οι πλέον ιασ, η αλληλοκατανόηση, ο αμοιβαίος σεβασμός, η ασία ανάμεσα στους πολιτισμούς είναι στόχος όχι μόνο

εις χαιρετίζω την πρωτοβουλία της Ένωσης τέως υτών να διοργανώσουν την αποψινή ιδιαίτερα και Εύχομαι και ελπίζω ότι τα συμπεράσματα που θα ουν δημιουργικά το δημόσιο διάλογο στην κοινωνία

Θοδωρής Ρουσόπουλος»

Προς τον Πρόεδρο της
Ένωσης τέως Βουλευτών και
Ευρωβουλευτών
κ. Κώστα Πυλαρινό

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2007

Κύριε Πρόεδρε,
Αγαπητέ φίλε Κώστα.

Με βαθειά λύπη μου και για λόγους ανώτερης βίας δεν βρίσκομαι σήμερα μαζί σας, στην εκδήλωση της Ένωσης τέως Βουλευτών-Ευρωβουλευτών που είναι αφιερωμένη στον «διάλογο των Πολιτισμών».

Σας συγκαίρω ειλικρινώς τόσο για την επιλογή ενός θεματος που σηματοδοτεί - κυριολεκτικά - την ειρηνική πορεία του μέλλοντος της Ανθρωπότητας όσο και για την αντιπροσωπευτικότητα των ομιλητών.

Σπάνιες είναι οι περιπτώσεις όπου εκδηλώσεις σαν τη δική σας αγγίζουν τόσο βαθειά την ουσία της πραγματικής επικαιρότητας. Κι αυτό είναι τόσο περισσότερο σημαντικό όσο αντικατοπτρίζει την ισοαξία και την προσφορά των Βουλευτών και των Ευρωβουλευτών μας, από την οποία διδασκόμαστε και εμπνεόμαστε διαρκώς.

Με ιδιαίτερη αγάπη και βαθειά εκτίμηση*

Γεώργιος Παυλιδής

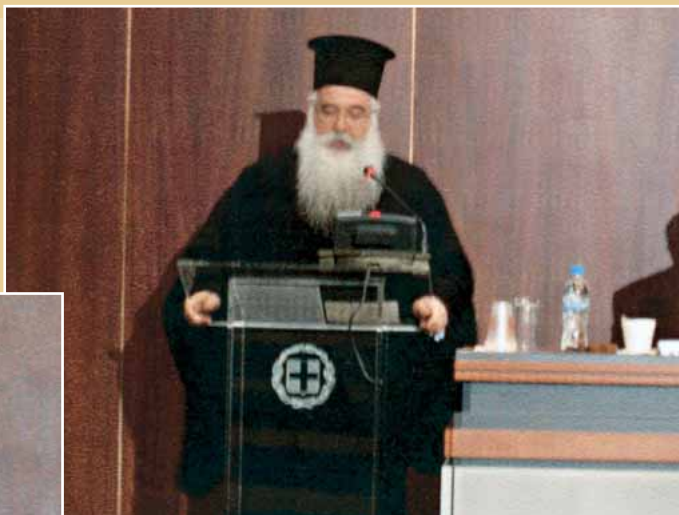
Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης

Στιγμιότυπα από την Ημερίδα

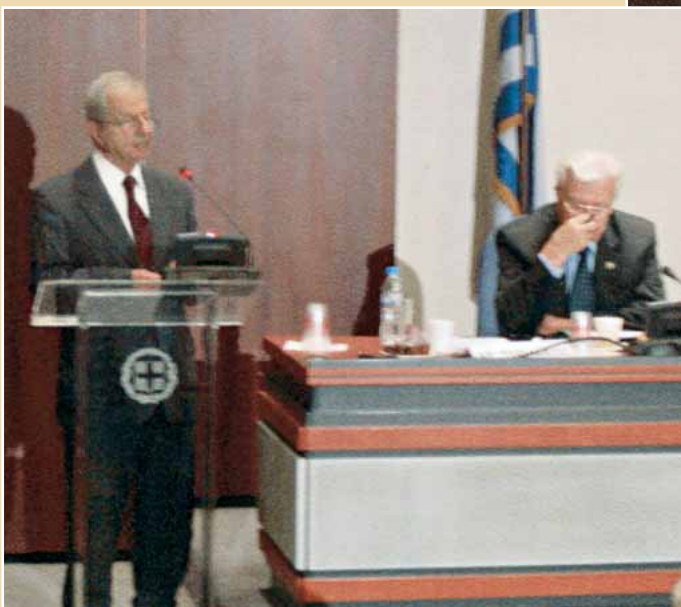
Ο Αρχιεπίσκοπος
κ. Ι. Αράρ,
εκπρόσωπος της
Ιουδαϊκής θρησκείας

Ο Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης
Δημητριάδος κ. Ιγνάτιος,
εκπρόσωπος της
Εκκλησίας της Ελλάδος

Ο τ. Υπουργός κ. Π. Αυγερινός και
παραπλεύρως ο συντονιστής της
Ημερίδας τ. Υπουργός κ. Αρ. Τσιπλάκος

Ο Μουφτίς
της Κομμουνικής
κ. Μ. Τζεμαλή

Ο τέως Υπουργός
Πολιτισμού,
καθηγητής
κ. Δ. Νιάνιας

«Διάλογος των Πολιτισμών»

Μια εικόνα του Αμφιθεάτρου του Υπουργείου Εξωτερικών

Ο πρώην Πρόεδρος της Δημοκρατίας
κ. Κων. Στεφανόπουλος

Μια αναμνηστική
φωτογραφία των τριών
εκπροσώπων των
μονοθεϊστικών
θρησκειών, του Προέδρου
της Ενώσεως
και του οικοδεσπότη
Γ. Γραμματέα του ΥΠ.ΕΕ.,
κ. Ροκανά

Στο πάνελ ο Μουφτίς
της Κομοτηνής
κ. Τζεμαλή, ο Πρόεδρος
των τέως Βουλευτών -
Ευρωβουλευτών
κ. Πυθαρινός και ο
Μητροπολίτης Ιγνατίος

Ο τ. Πρόεδρος
της Ακαδημίας
Αθηνών,
καθηγητής
κ. Ρούκουνας

Στιγμιότυπα από την Ημερίδα

*Μία άποψις του πάνελ
με τους εκπροσώπους
των μονοθεϊστικών
θρησκειών και τους
κυρίους εισηγητές*

*Άλλη μία άποψις
της αιθούσας
του αμφιθεάτρου
του Υπουργείου
των Εξωτερικών*

*Ο εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Γεωργίου, ο πρ. Πρόεδρος της Δημοκρατίας
κ. Στεφανόπουλος, ο Γ.Γ. του ΥΠ.ΕΞ. Πρέσβυς κ. Ροκανάς, ο Αντιπρόεδρος
της Ενώσεως κ. Τουρίκης και οι κ.κ. Καλλήρηγης, Ζαπάρτας και Γκελεσιτάθης*

*Οι κ.κ. Παν. Κρητικός, Κ. Λιάσκας και ο Αντιπρόεδρος
της Ακαδημίας κ. Κ. Δρακάτος*

«Διάλογος των Πολιτισμών»

Τα κύρια σημεία των εισηγήσεων των εκπροσώπων των τριών Μονοθεϊστικών Θρησκειών στην Ελλάδα, του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Ιγνατίου**, του **Σοφολογιωτάτου Μουφτή Κομοτηνής κ. Τζεμαλή**, του **Σοφολογιωτάτου Αρχιεραββίνου των Αθηνών κ. Αράρ**, όπως επίσης και τα κύρια σημεία των εισηγήσεων των **κ.κ. Δ. Νιάνια, Π. Αυγερινού, Εμ. Ρούκουνα** και **Κ. Πυλαρινού** παρατίθενται κατωτέρω:

Αποσπάσματα από την εισήγηση του Σεβ. Μητροπολίτου Δημητριάδος κ. Ιγνατίου:

«...Στο ιστορικό προσκήνιο αναδύονται δυστυχώς πολλές φορές το θρησκευτικό μίσος και οι ζηλιωτικές ακρότητες, η αδιαλλλαξία και τα νέα πολιτισμικά, εθνικά και θρησκευτικά τείχη. Από την άλλη όμως πλευρά, η θρησκεία εμφανίστηκε απροσδόκητα ως η μοναδική σημαντική ηθική δύναμη εναντίον του “ανεξέλεγκτου” παγκόσμιου οικονομισμού, εμβάλλοντας έτσι στην προβολή ενός οράματος **ανθρώπινης παγκοσμιοποίησης** έναντι της οικονομικής παγκοσμιοποίησης που σήμερα κυριαρχεί (Ρ. Φοκ), και θυμίζοντάς μας ξανά ότι αποστολή της Εκκλησίας είναι η υποδοχή και φιλοξενία του άλλου, του διαφορετικού, που εικονίζει τον κατ’ εξοχήν Άλλον, τον Θεό.

Γι’ αυτό και η Εκκλησία οφείλει να συνεχίζει εν Αγίω Πνεύματι το διαλογικό έργο σωτηρίας του Χριστού εντός της Ιστορίας, οφείλει δηλαδή **να διαλέγεται με ό,τι δεν είναι ακόμη Εκκλησία...»**.

«...Πολλοί σήμερα τον κάπως αφηρημένο “διάλογο των θρησκειών” προτιμούν να αποκαλούν “διάλογο” των πιστών των διαφόρων θρησκειών, διάλογο όπου πρωταρχική σημασία δεν έχει τόσο η ακαδημαϊκού τύπου συζήτηση και εξέταση των διαφορών και των ομοιοτήτων μεταξύ των θρησκειών, αλλά η αλληλογνωριμία και η ανταλλαγή εμπειριών και βιωμάτων από την πίστη του καθενός...».

«...Ο διαθρησκευτικός διάλογος δεν αποβλέπει στην δημιουργία μιας παγκόσμιας θρησκείας, αλλά αποτελεί μάλλον προσπάθεια προώθησης της συνεργασίας με απώτερο στόχο να διακονηθεί η ενότητα σε έναν κόσμο που κατακερματίζεται από διαιρέσεις, διαφωνίες και συγκρούσεις (Π. Βασιλειάδης)...».

«...Επείγουσα λοιπόν προβάλλει η ανάγκη ενός ευρύτερου οικουμενικού διαλόγου των θρησκευτικών παραδόσεων, καθώς ιστορικά είναι αποδεδειγμένο ότι οι θρησκευτικές παραδόσεις έχουν συμβάλει σημαντικά στον κατακερματισμό του κόσμου, ενώ συχνά η ιστορία των σχέσεων των θρησκειών, παλιότερα αλλά και πιο πρόσφατα, έχει χαρακτηριστεί από ανταγωνισμό, αμοιβαίο αποκλεισμό, συγκρούσεις και ολοκληρωτικούς πολέμους. Γι’ αυτό και ο γνωστός Γερμανός θεολόγος Hans Kung διατύπωσε την θέση ότι **“δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη στον κόσμο, αν δεν υπάρξει ειρήνη μεταξύ των θρησκειών”**, και ότι **“δεν μπορεί να υπάρξει ειρήνη μεταξύ των θρησκειών αν δεν υπάρχει διάλογος μεταξύ τους”** (Π. Βασιλειάδης)...».

Ομιλίες από την Ημερίδα

Αποσπάσματα από την εισήγηση του Σοφ. Αρχираββίνου των Αθηνών κ. Ιακώβ Αράρ

«... Όλοι αναγνωρίζουν ότι ο καλός πίστης διάλογος είναι πάντοτε χρήσιμος και βοηθά τους ανθρώπους να κατανοούν, να εμποδώνουν και να εμβαθύνουν σ' αυτές τις κοινές αξίες. Και όσο περισσότερο εμείς επαναλαμβάνουμε και συζητάμε πάνω στα θέματα που πολιτισμού, τόσο περισσότερο καταλαβαίνουμε ότι δεν υπάρχει έδαφος για διαμάχη, διένεξη και αντιπαλότητα μεταξύ μας, αφού όλοι έχουμε σαν βάση την εκτίμηση πρωτίστως για τη ζωή, τον σεβασμό για την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αγάπη για τον πλησίον μας, την κατανόηση, την ανεκτικότητα του κάθε ανθρώπου που είναι πηλασμένος, φτιαγμένος «κατ' εικόνα και ομοίωση» του Θεού. Και είναι ο λόγος για τον οποίο θεωρούμε θεμελιώδη αυτήν την εντολή «Αγάπα τον πλησίον σου σαν τον εαυτό σου» ασχέτως δοξασίας, πεποιθήσεων, φυλής, χρώματος, κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης, επειδή ο κάθε άνθρωπος φέρει μέσα του κάτι τι το θεϊκό που δεν είναι άλλο από την ψυχή και το πνεύμα του. Ο κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος ξέρει να εκτιμά, να δέχεται και να υπερασπίζεται στοιχεία του πολιτισμού απ' όπου και αν αυτά προέρχονται.

Αυτό δεν τον εμποδίζει να διατηρεί την ιδιαιτερότητά του και την ταυτότητά του. Αν σε κάποια σημεία υπάρχουν διαφορές αυτό δεν δικαιολογεί σε καμία περίπτωση ούτε αντιπαλότητα και πολύ περισσότερο έχθρα...».

«... Έτσι είναι αυτονόητο ότι αν σήμερα υπάρχουν έχθρες, αυτές δεν πρέπει να προέρχονται από θρησκευτικές και πολιτιστικές αντιλήψεις, όπως αυτές περιγράφηκαν παραπάνω, αλλά από άλλου είδους κέντρα περί εξουσίας, επιβολής και κυριαρχίας...

«...Διάλογος - συνεννόηση, αποδοχή του άλλου, του διαφορετικού, οδηγούν στον δρόμο της αγάπης και κλείνουν την πόρτα σε όσους και ό,τι οδηγεί στη βία, στην προσβολή και παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην καταρράκωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας...».

Αποσπάσματα από την εισήγηση του Σοφ. Μουφτή Κομοτινής κ. Μέτσο Τζεμαλή

«...Στη σημερινή εποχή νιώθουμε όλοι, περισσότερο από ποτέ, την αναγκαιότητα του διαθρησκευτικού διαλόγου. Καταλαβαίνουμε επίσης ότι οι μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες διαθέτουν στην παράδοσή τους μεγάλες δυνατότητες θρησκευτικής ανεκτικότητας και συνεργασίας και αποτελούν διαχρονικά πρότυπα ειρηνικής και δημιουργικής συνύπαρξης.

Ο κάθε άνθρωπος, ανεξαρτήτως θρησκείας, πράττοντας το καλό, αποφεύγοντας τις αποτρόπαιες ενέργειες, συμβάλλει στην οικοδόμηση του πολιτισμού και στην εμπέδωση της τάξης και της δικαιοσύνης. Όλες οι μονοθεϊστικές θρησκείες και τα ιερά βιβλία επιδιώκουν την πραγματοποίηση αυτού του στόχου και η επιδίωξη αυτή εμπεριέχει και προάγει τον διαθρησκευτικό διάλογο...

«...Η τεχνολογία θα πρέπει να υπηρετεί τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος την τεχνολογία. Απαραίτητη, προς τον σκοπό αυτό, είναι η θρησκευτική πίστη και η θέληση του ανθρώπου να κάνει το καλό στον συνάνθρωπό του. Τους στόχους αυτούς μπορεί να υπηρετήσει ο διάλογος των θρησκειών, κα-

«Διάλογος των Πολιτισμών»

θώς οι μεγάλες μονοθεϊστικές θρησκείες συμμερίζονται, όπως αναφέραμε, τις ίδιες αρχές και αξίες...».

«...Πιστεύουμε ότι η θρησκεία αγκαλιάζει όλα τα έθνη και αποτελεί τον δρόμο που μας οδηγεί στη συναδέλφωση. Ανεξάρτητα από τον τρόπο που ασκούμε τα θρησκευτικά μας καθήκοντα στην καθημερινή μας ζωή, υπάρχουν αξίες γενικώς αποδεκτές, οι οποίες κυριαρχούν, όπως είναι η αγάπη, ο σεβασμός προς τον άηλο, η ανεκτικότητα, η συγγνώμη, η ελεημοσύνη, τα ανθρώπινα δικαιώματα και η ειρήνη...».

«...Πιστεύουμε ότι απαραίτητες προϋποθέσεις για τον διαθρησκευτικό διάλογο θα πρέπει να είναι ο σεβασμός του άηλου, κυρίως όταν πρόκειται για μια θρησκευτική κοινότητα σε ένα ετερόθρησκο κοινωνικό περιβάλλον, η καλλιέργεια του πνεύματος ειρηνικής συνύπαρξης και ειλικρινούς συνεργασίας, η απόρριψη κάθε πρακτικής που οδηγεί στον θρησκευτικό φανατισμό και την μισαλλοδοξία...».

«Ωστόσο, πιστεύουμε ότι ο διάλογος μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων δεν μπορεί να είναι ένας θεωρητικός διάλογος πάνω στα δόγματα της χριστιανικής και της μουσουλμανικής πίστης, αλλιά ένας διάλογος βιωματικός...».

Απόσπασμα από την εισήγηση του κ. Δημήτρη Νιάνια

«...Το θέμα το οποίο διεξερχόμεθα είναι πολύ σύνθετο και πολύ σοβαρό για να εξαντληθεί στα περιθώρια αυτής της συναντήσεως ή και πολλών συναντήσεων. Είναι μία μείζις δυσκόηλων θεμάτων, του θέματος του πολιτισμού και του θέματος της θρησκείας. Ήδη ο Σεβασμιώτατος Δημητριάδος το ετόνισε αυτό και εγώ πρέπει να το τονίσω άπαξ έτι.

Ο πολιτισμός είναι μια πολύ σύνθετη και πολύπλοκη υπόθεση, η οποία διαπέρασε όλους τους αιώνες και απέσπασε τον άνθρωπο από τη βιολογικό κλίμακα και το βιολογικό του συμβόηιο με τα ζώα. Όταν έκαμε ο άνθρωπος την πρώτη απόπειρα συνεννοήσεως με τον άηλο, μέσω της γλώσσας, είχε ήδη δημιουργηθεί το πρώτο λάκτισμα σ' αυτόν τον πολύ δύσκολο αγώνα του ανθρώπινου γένους με τη ζωολογική του καταγωγή και εξηκολούθησε υπόθεση αυτή διαμέσου εκατοντάδων ή χιλιάδων ετών. Αυτό είναι γνωστόν...».

«...Ο πολιτισμός ήταν μια λύση. Ο μονοθεϊσμός όμως ήρθε να ανανεώσει αυτή την προσπάθεια κατανόησης τόσο της ιστορίας όσο και του κόσμου και βεβαίως ο μονοθεϊσμός είναι θρησκεία. Αποτελείται από θρησκείες εξ αποκαλύψεως. Οι αρχαίοι ή οι πρωτόγονοι, οι αγριότεροι ακόμα, που ποημούσαν με το νου ή με τη διαίσθηση να κατανοήσουν τον κόσμο, την αλήθεια του κόσμου. Εδώ η αλήθεια δέδοται εξ αποκαλύψεως. Η αλήθεια είναι αυτή για τον χριστιανισμό, η αλήθεια είναι εκείνη για τον μωαμεθανισμό, η αλήθεια είναι αυτή για τον ιουδαϊσμό, εξ αποκαλύψεως.

Ο Μωυσής με τις δέκα εντολές έθεσε ένα πρότυπο συμπεριφοράς της υψηλίου, του ανθρώπινου γένους. Ο Ιησούς, με την επί του Όρους ομιλία, έθεσε μια αλήτη, μια ακόμα εννώ, συμπεριφορά για την πρόοδο της ανθρώπινης φυλής. Τέλος, ο Μωάμεθ από τη γαλήνη των σκέψεών του στη Μέκκα και στη Μεδίνα, μας έδωσε και εκείνος μια ερμηνεία της ζωής και έναν στόχο κατευθύνσεως.

Και στις τρεις θρησκείες τα πράγματα είναι περίπου τα ίδια, αλλιά ενώ αυτή είναι η ουσία της θρη-

Ομιλίες από την Ημερίδα

σκείας, τα θρησκειύματα, άλληλο είδους υπόθεσις, εννοιολογικώς και ιστορικώς άλληλο η θρησκεία, το θρησκειύεσθαι και άλληλο το θρησκειύμα ή τα δόγματα, οι Εκκλησιές, οι σχηματισμοί οι άνθρωποι, μέσα εις το πνεύμα της θρησκείας, αλλά πρέπει να κάνουμε αυτή τη διάκριση. Και όσο μεν οι θρησκείες πορεύονταν χωρίς να έχουν γίνει εξουσία, η ιστορία τους ήταν αλληλιώτικη. Όταν έγιναν κράτος, είτε διότι συγχωνεύτηκαν με το κράτος είτε διότι χρησιμοποιήθηκαν από το κράτος, η υπόθεση ολόκληρη στην ιστορία των θρησκειύματων, όχι της θρησκείας, άλλαξε...».

«...Υπάρχουν προβλήματα τα οποία πρέπει να τα αντιμετωπίσει ο πολιτισμός. Προβλήματα πληθυσμού, τροφοπαραγωγής, περιβάλλοντος, ασθενείας, ακόμα και υδατινων πόρων και άλλων πόρων της γης. Όλα αυτά είναι εκκρεμή ζητήματα τα οποία πολεμούν οι Φράγκοι να τα λύσουν σε διάφορες διεθνείς συνελεύσεις. Πέραν τούτου υπάρχουν καθολικότερα θέματα τα οποία είναι εν εκκρεμότητι και είναι βέβαια το θέμα του περιβάλλοντος, είναι βεβαίως το θέμα της βιοηολογίας και είναι συγχρόνως και τρία σπουδαία θέματα, περιβάλλον, βιοηολογία, ατομική επιστήμη.

Ενώπιον αυτού του κόσμου, εντός αυτού του κόσμου, αναζητείται λύσις· από της λήξεως του ψυχρού πολέμου έγιναν 240 πόλεμοι στην υδρόγειο. Άλλους γνωρίζουμε και άλλους δεν τους πήραμε χαμπάρι διόλου, είδηση. Ιδού λοιπόν ένας κόσμος γεμάτος από μελανά σημεία του μέλλοντος και από μια πικράν πείρα της συμπεριφοράς των διαφόρων δυνάμεων ίσαμε σήμερα.

Πού θα παιχθεί το παιχνίδι του πολιτισμού; Η τελική ερώτησις. Θα παιχτεί στο τερέν, στο πεδίο της θρησκείας, που θα είναι πολύ ωραία αν γίνει μια τέτοια εξέλιξη ή θα παιχτεί στο παιχνίδι της δυνάμεως, της παραγωγής της δυνάμεως και της εκμεταλλεύσεως του ανθρώπου από άνθρωπο; Σας ευχαριστώ...».

Απόσπασμα από την ομιλία του κ. Παρασκευά Αυγερινού

«...“Η Ευρώπη”, υποστηρίζει, ο Σάμουελ Χάντικτον, “τελειώνει εκεί που τελειώνει η δυτική Χριστιανοσύνη και εκεί που αρχίζει το Ισλάμ και η Ορθοδοξία”. Τοποθετεί εκτός Ευρώπης το Ορθόδοθο τόξο. Όλες αυτές οι σκέψεις του είναι αυθαίρετες και μάλλον προσπαθεί να θεμελιώσει τις αντιλήψεις του για την σύγκρουση των πολιτισμών. Αγνοεί ότι η Ε.Ε. δέχτηκε τους ορθοδόξους Έλληνες και πριν δύο μήνες τους Βούλγαρους και Ρουμάνους, σεβόμενη απολύτως τις θρησκευτικές τους παραδόσεις. Αυτά δε έχουν υιοθετηθεί και διατυπωθεί στις Συνθήκες...».

«...Πιστεύω στον διάλογο των πολιτισμών, στο σεβασμό κάθε δόγματος, να δεχόμαστε να εμπλουτίζει το ένα το δόγμα το άλλο. Αυτή η αλληλεπίδραση άλλωστε είναι γεγονός στη φιλοσοφία, στην τέχνη, στην αρχιτεκτονική.

Τι θα ήταν η αρχιτεκτονική, η ποίηση, τα μαθηματικά, χωρίς την κουλτούρα των Αράβων που έφεραν την αρχαία γνώση σε μια Ευρώπη που ήταν κλεισμένη στον εαυτό της;

Τι θα ήταν η φιλοσοφία χωρίς την προσφορά των Ινδών που συνέλαβαν τη φύση των όντων και την έννοια του ρυθμού;

Τι θα ήταν η τέχνη αν δεν είχε μολησθεί από την Αφρική και τους άλλους πρωτόγονους λαούς;

«Διάλογος των Πολιτισμών»

Τι να πούμε για την Άπω Ανατολή η οποία έφερε την αρμονία, τη σωστή κίνηση, την ένταση των αντιθέσεων, το χρώμα;

Από το άλλο μέρος πώς θα ήταν η Ευρώπη αν δεν την είχε ξυπνήσει το αρχαιοελληνικό πνεύμα;

Πώς θα ήταν το όνειρο για την ελευθερία και το σεβασμό στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια χωρίς τη λάμψη που ξεκίνησε από τη Γαληνία τον 18ο αιώνα;

Τι να πούμε για την συμβολή των θρησκειών στους ανθρώπους να τους απομακρύνει από το μίσος και τον εγωισμό;...».

«...Σήμερα όμως κάτι φταίει, κάτι δεν πάει καλά. Ίσως είναι η παγκοσμιοποίηση, η οποία παρουσιάζεται σαν μια μορφή αποικιοκρατίας η οποία επιδιώκει να εγκαταστήσει παντού μια ταυτόσημη σχέση με την ιστορία, μια ταυτόσημη πολιτιστική μορφή. Η παγκοσμιοποίηση είναι αδιάφορη για την ιστορία.

Η απάντηση δε στην παγκοσμιοποίηση της τυποποίησης είναι η διαφορετικότητα, ότι δηλαδή κάθε λαός έχει ένα μήνυμα να μεταφέρει στον κόσμο, ότι κάθε λαός μπορεί να εμπλουτίσει την ανθρωπότητα με ομορφιά και πολιτισμό...».

«...Ο διάλογος των πολιτισμών είναι προϋπόθεση, είναι η βάση για την παγκόσμια ειρήνη, είναι η ελπίδα να ξημερώσει ένα ειρηνικό αύριο.

Η πολιτική είναι αγώνας για να γίνουν καλύτερες οι συνθήκες ζωής. Τον κόσμο όμως τον άλλαξε και θα τον αλλάξει πάντα ο πολιτισμός.

Να υποστηρίξουμε την ηθική που απορρέει από την Παγκόσμια Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Μερικοί βέβαια την κατηγορούν και την απορρίπτουν ως δυτικό μοντέλο, ως Δούρειο Ίππο σε όλες τις κοινωνίες, σε όλες τις θρησκείες. Είναι λάθος αυτή η αντίληψη...».

«...Το πηλίσιασμα για τον διάλογο πρέπει να το χαρακτηρίζει διαύγεια και ταπεινότητα. Ο μεγαλύτερος εχθρός του διαλόγου είναι η υπεροψία. Κάθε πολιτισμός είναι περήφανος για ό,τι προσέφερε στον κόσμο. Ταυτόχρονα όμως οφείλει να είναι γνώστης και των εγκλημάτων που διέπραξε, γιατί όλοι στην ιστορία μας επιτρέψαμε, αφήσαμε να μιλήσει η μισαλλοδοξία, η περιφρόνηση, το μίσος.

Γ' αυτό και κάθε κουλτούρα, όπως και κάθε θρησκεία, πρέπει να κάνει την αυτοκριτική της. Το θάρρος να θυμάσαι, το θάρρος της μνήμης είναι καθήκον για κάθε πολιτισμό, για κάθε κοινωνία, για κάθε θρησκεία...».

Απόσπασμα από την εισήγηση του Ακαδημαϊκού κ. Εμμανουήλ Ρούκουνα

«...Οι πολιτισμοί συναντώνται, αλληλοτροφοδοτούνται, αλληλά αρκετές φορές συγκρούονται μεταξύ τους σε πολιτικές, κοινωνικές, ιδεολογικές αλληλά και σε θρησκευτικές αντιθέσεις. Συγκρούσεις ή αποκλίσεις παρατηρούνται και στο εσωτερικό κάθε πολιτισμού, ως διαφορετικές εκτιμήσεις των αξιών και των τρόπων ζωής...».

«...Αυτά τα φαινόμενα προϋπήρξαν της εποχής μας και συνεχίζονται στις μέρες μας.

Έτσι, τα τελευταία χρόνια γίνεται συνεχής αναφορά και εξακολουθεί να συζητείται το βιβλίο του

Ομιλίες από την Ημερίδα

Samuel Huntington, “Η σύγκρουση των πολιτισμών”, ο οποίος με ιστορικές ανακρίβειες και ιδεολογικές προκαταλήψεις χωρίζει αυθαίρετα τον κόσμο σε πολιτισμικά, θρησκευτικά και γεωγραφικά όρια και υποστηρίζει ότι η διαπάλη δεν είναι πια μεταξύ των τάξεων, αλλά μεταξύ των πολιτισμών. Προκάλεσε στους αναγνώστες σύγχυση ως προς το “αλληθινό” αντικείμενο της συγκρούσεως παγκοσμίως. Και όμως, τόσο η επιστημονική ανάλυση όσο και τα εκηλαϊκευμένα έργα, όπως εκείνα των Richard Reich και Thomas Homer Dixon, από καιρό επισημαίνουν ότι πριν και μετά τις μεταβολές του 1990 η σύγκρουση των “πολιτισμών” στο σημερινό κόσμο είναι προφανώς πολιτική και οικονομική. Πρόκειται για σύγκρουση μεταξύ Βορρά και Νότου, όχι μόνο στη θρησκευτική παγίδα που τείνουν στους αδαείς οι οποιοιδήποτε φονταμενταλιστές, αλλά λόγω πείνας, ασθενειών, αναλφαβητισμού και πολιτικής ασφυξίας, που είναι φαινόμενα υπαρκτά σε όλο τον αναπτυσσόμενο κόσμο...».

«...Μεγαλύτερη όμως σημασία και σπουδαιότερο ρόλο στη διαμόρφωση της παγκόσμιας πολιτικής κατά τις τελευταίες δεκαετίες απέκτησε ένα άλλο έργο, εκείνο του Francis Fukuyama, “The End of History”. Ο Fukuyama υποστήριξε ότι με το τέλος του ψυχρού πολέμου έληξε και το ιστορικό μοντέλο της αντιπαράθεσης μεταξύ Ανατολής και Δύσης και ότι το νέο υπόδειγμα κοινωνικής ζωής που μέλλεται να επικρατήσει παγκοσμίως είναι η φιλελεύθερη δημοκρατία.

«...Βρισκόμαστε λοιπόν σε σύγκρουση μεταξύ πολιτισμού / κουλτούρας και πολιτικής (με ευκαιριακή έμφαση στη θρησκεία και με τη γνωστή αμφιθυμία περί αξιών). Οι ενδεχόμενες διαφοροποιήσεις μεταξύ θρησκειών και κοινωνικών συστημάτων εκλαμβάνονται από μερικούς στη Δύση ως απειλή κατά της οικονομίας, της ασφαλείας των κρατών και της δημοκρατίας και αντίστροφα, από τους αναπτυσσόμενους λαούς ως νεοϊμπεριαλιστικές παρεμβάσεις εναντίον τους. Επιπλέον, η σύγχρονη ιδεολογία της ιδιωτικοποίησης, αν και βρίσκει μάλλον αδόκιμους, αν όχι αφελείς θεωρητικούς εκφραστές, διαβρώνει στις μέρες μας τα πάντα, ακόμη και την έννοια του πολέμου...».

«...Διάλογος σημαίνει γνωριμία και εν πολλοίς αυτό ισχύει αμφίδρομα και για τα δισεκατομμύρια των ανθρώπων που δεν έχουν επαφή με τα βασικά πνευματικά χαρακτηριστικά του δυτικού πολιτισμού.

Ο διάλογος περί ανθρωπίνων δικαιωμάτων πρέπει να γίνεται με μεγάλη προσοχή. Όποιες και αν είναι οι προθέσεις και οι προκαταλήψεις από όλες τις πλευρές (ιδίως όταν έρχονται σε επαφή διαφορετικές καταβολές), θεωρώ αδύνατο να αγνοείται ο σκληρός πυρήνας των θεμελιωδών δικαιωμάτων που εδραιώθηκε με το αίμα όλων των λαών. Η ίδια κοινωνική βάση εμφανίζει στιγμές μεγαλείου όταν προσεγγίζει αυθόρμητα τα θεμελιώδη δικαιώματα. Αυτός ο πυρήνας είναι ένας κρίκος που ενώνει τους πολιτισμούς...».

«...Σήμερα έχουμε πια συνειδητοποιήσει πως τα ανθρώπινα δικαιώματα λειτουργούν και δεσμεύουν τους πάντες: κυβερνήσεις, διεθνείς οργανισμούς, άλλους θεσμούς, διεθνείς και εσωτερικούς, και άτομα.

Γ' αυτούς τους λόγους, η κοινωνία των πολιτών αρχίζει να λειτουργεί σε όλες τις χώρες ως ενδιάμεσος παράγων μεταξύ του απλού ανθρώπου και της πολιτείας και ελπίζω να είναι ότι θα διαδραματίσει καίριο ρόλο στο διάλογο των πολιτισμών...».

«Διάλογος των Πολιτισμών»

Εισαγωγική ομιλία του κ. Κ. Πυλαρινού

Σας καλωσορίζουμε με ιδιαίτερα αισθήματα στην Ημερίδα αυτή, που διοργανώνει η Ένωση των διατελεσάντων εκπροσώπων του Ελληνικού Λαού.

Έχοντας ανάμεσά μας έξι εξέχοντες και σεβαστούς εισηγητές, είμαι υποχρεωμένος να περιορίσω υπέρ αυτών τον χρόνο της προλογικής μου εισαγωγής. Και παρακαλώ να μου επιτρέψετε προηγουμένως να ευχαριστήσω εκ μέρους της Ενώσεως, για την τιμητική παρουσία τους, τους εκπροσώπους των τριών μονοθεϊστικών θρησκειών και Εκκλησιών στη χώρα μας: Τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο, Εκπρόσωπο της Εκκλησίας της Ελλάδος, τον Σοφολογιώτατο Αρχιεπίσκοπο των Αθηνών κ. Ιακώβ Αράρ και τον Σοφολογιώτατο Μουφτή της Κομοτηνής κ. Μέτσο Τζεμάλη, όπως επίσης να ευχαριστήσω θερμά για την συμμετοχή τους, τους διαπρεπείς άνδρες της πολιτικής και πνευματικής μας ζωής: κ.κ. Παρ. Αυγερινό, Δημήτρη Νιάνια, Εμμανουήλ Ρούκουνα και τον συντονιστή της Ημερίδας μας κ. Αρ. Τσιπλάκο.

Κυρίες και Κύριοι

Σκοπός της σημερινής Ημερίδας είναι τόσο η παρουσίαση της διαφορετικής άποψης, όσο και η εμβάθυνση της ουσίας, ει δυνατόν, του μεγάλου θέματος της εποχής μας, που επονομάζεται Διάλογος των Πολιτισμών.

Η ανάδειξη της αξίας, η εκ των πραγμάτων προβολή της πιεστικής αναγκαιότητας και η αποκρυπτογράφηση των κρίσιμων συνεπειών αυτού του Διαλόγου για τους Λαούς, τις Θρησκείες, τους Πολιτισμούς και τα Έθνη είναι σήμερα, για πάρα πολλούς, το αγωνιώδες ζητούμενο.

Η προσέγγιση του θέματος του Διαλόγου των Πολιτισμών, με το τεράστιο εύρος που εμπεριέχει, ασφαλώς δεν είναι εύκολη υπόθεση. Οι απόψεις περί αυτού ποικίλουν, και θα ποικίλουν όπως άηλωστε και τα μέχρι στιγμής καταγεγραμμένα πρώτα συμπεράσματα. Άλλοι θεωρούν ήδη υπαρκτή την κρίση των πολιτισμών, άλλοι την εικάζουν για το προσεχές μέλλον και άλλοι την θεωρούν πλήγμα της φαντασίας επιτηδείων.

Σε κάθε περίπτωση, οι δημοκρατικά ηγούμενοι των κοινωνιών μας, πολιτικοί και πνευματικοί ταγοί θα πρέπει να ευρίσκονται σε εγρήγορση και να παύσουν να κινούνται μεταξύ της επανάπαυσης και της αδιάφορης θέασης είτε από αναλυτική αδυναμία ερμηνείας των τεκτενομένων, είτε από άγνοια των ιστορικών γεγονότων που καταγράφονται ήδη σε όλη τα γεωγραφικά μήκη και πλάτη.

Κυρίες και Κύριοι,

Αναμφίβοτα μεγάλο μέρος του Διαλόγου των Πολιτισμών κατέχει ο Διαθρησκευτικός Διάλογος, ανεξαρτήτως της όποιας τεχνητής επιδίωξης για περιθωριοποίηση των θρησκειών. Οι θρησκείες μπορούν να ανεβάσουν σε ένα άλλο επίπεδο τις σχέσεις των ανθρώπων, μπορούν να εξανθρωπίσουν ή και άγρια να φανατίσουν τους Λαούς. Βεβαίως, ο Διάλογος των Πολιτισμών ως πρόβλημα συντίθεται και από άλλα μεγέθη όπως είναι η φτώχεια, η απίστευτη αδικία στον πλανήτη και οι φυλετικές, πέραν των θρησκευτικών διακρίσεις.

Ομιλίες από την Ημερίδα

Φυλετικές διακρίσεις –υποδαυλιζόμενες όχι από θρησκευτικό φανατισμό αλλά από παντοειδή συμ-
φέροντα– κατέληξαν ήδη σε τοπικές γενοκτονίες όπως στο Darfour, στην Σομαλία ή στη Rwanda με
τους Τούτσι και τους Χούτου.

Κυρίες και Κύριοι,

Η νέα κοσμοθεωρία της «παγκοσμιοποίησης», μετά την μερική κατάρρευση των ιδεολογιών, η οποία
αυτοματικά επιδιώκει, μεταξύ άλλων, και τον παραμερισμό του «Εθνους-Κράτους», με κύρια συνέ-
πεια και τον παραμερισμό των επιμέρους πολιτισμών τους, είναι αναπόφευκτο ότι θα οδηγήσει σε
κρίσεις με απροσδιόριστες κάθε φορά συνέπειες.

Όπως η θεωρία «Εθνους-Κράτους» είχε τις διακυμάνσεις της καθώς εστηρίζετο κυρίως στο ομόαιμο,
το ομόθρησκο και το ομόγλωσσο (στις περισσότερες των περιπτώσεων), έτσι και η νεοφανής θεω-
ρία της παγκοσμιοποίησης επιδιώκει (εξ αντιθέτου όμως) την επιβολή ενιαίων αξιών και ομοιόμορ-
φης –οικονομικής και κοινωνικής– συμπεριφοράς.

Στην πορεία της παγκοσμιοποίησης η μία μετά την άλλη οι παραδοσιακές συμπεριφορές και αξίες με-
ταβάλλονται ή εξαφανίζονται και την θέση τους καταλαμβάνουν οι αξίες της αγοράς.

Δείτε τις πρώτες συνέπειες –π.χ. τον ενιαίο τρόπο ένδυσης, διατροφής, καλλιτεχνικών προτιμήσε-
ων, ειδικών συμπεριφορών στον τομέα της επικοινωνίας–, δείτε την προοδευτική αποδυνάμωση
της σημασίας των τοπικών παραδόσεων και κυρίως την επιβολή, έμμεσα, μέσω της επιστήμης και της
τεχνολογίας, της μίας και μόνης κυρίαρχης γλώσσας (ο Διαγωνισμός της Eurovision είναι ένα χαρα-
κτηριστικό παράδειγμα αυτής της επιβολής). Το εντυπωσιακό είναι ότι οι αλλαγές αυτές είναι ταυτό-
χρονα ορατές σε Ανατολή και Δύση, σε Βορρά και Νότο.

Λέγεται ότι σε μικρή ή μεγάλη έκταση αυτές οι πλειοψηφικές ή μειοψηφικές παραδοχές των τεκτε-
νομένων, αργά ή γρήγορα θα προκαλέσουν αντιστάσεις. Αντίσταση στην επιβολή της ομοιομορφίας
που ευαγγελίζεται η νέα κοσμοθεωρία. Αντίσταση που μοιραία θα φέρει κρίσεις διαχρονικού χαρα-
κτήρα με απροσδιόριστες, ίσως και μη ελεγχόμενες, προεκτάσεις.

Στο σημείο, επομένως, αυτό έγκειται και η σημασία της ανάπτυξης του Παγκόσμιου Διαλόγου, των
Πολιτισμών, του Διαλόγου της ανοχής και του σεβασμού της διαφορετικότητας.

Το ερώτημα, Κυρίες και Κύριοι, που θα πλανάται για πολλές δεκαετίες και θα είναι μια από τις κινη-
τήριες δυνάμεις του ανθρωπίνου πολιτικοκοινωνικού προβληματισμού πάνω στην Γη, θα είναι η
αποδοχή ή μη της ισοπεδωτικής όχι μόνο οικονομικά αλλά και πνευματικά και πολιτιστικά παγκο-
σμιοποίησης, ή η ειλικρινής αποδοχή και ο σεβασμός της πολιτισμικής ιδιομορφίας κάθε λαού και
κάθε έθνους.

Είμαι βέβαιος ότι οι εξέχοντες ομιλητές που θα ακολουθήσουν στο βήμα θα φωτίσουν ο κάθε ένας
χωριστά αρκετές πτυχές του σπουδαίου αυτού θέματος που είναι και το περιεχόμενο της σημερινής
μας Ημερίδας.

«Διάλογος των Πολιτισμών»

Στην επακολουθήσασα συζήτηση συμμετείχαν με εξαιρετικά ενδιαφέρουσες παρεμβάσεις οι κ.κ. Σοφούλης, Μπουλιούκος, Καρακώστας, Καράς, Κανελλόπουλος, Μάρκογλου, Φράγκος και η κα Σπεντζάρη.

Την συζήτηση έκλεισε ο συντονιστής της Ημερίδας κ. Τσιπλιάκος, σημειώνοντας:

«Ο πολιτισμός ως οικουμενική έννοια μάς ενώνει και δεν πρέπει να επιτρέψουμε να σημαδέψει τον αιώνα μας με μια σύγκρουση πολιτισμών. Οι θρησκείες, ως φορείς πολιτισμού και ηθικών αξιών, δεν έχουν την πολυτέλεια της απομόνωσης, αλλά καλούνται να επικοινωνήσουν και να ενώνουν τους ανθρώπους κάθε φυλής. Ο θρησκευτικός διάλογος με το να γίνει τόπος κοινής αναζήτησης, λύσεων και διεξόδων από τους θρησκευτικούς ηγέτες αυτού του κόσμου, δίνει την ελπίδα ότι η προσδοκία για μια ανθρωπινή κοινωνία θα ευοδωθεί και θα ελπίζουμε για ένα καλύτερο μέλλον της ανθρωπότητας».

Σημείωση: Τα πλήρη πρακτικά των Ημερίδων της Ενώσεως θα τυπωθούν τον Δεκέμβριο του 2007, σε ειδικό τόμο.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ - ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ, ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Ένωση τέως Βουλευτών - Ευρωβουλευτών

και οι Επιτροπές της πραγματοποιούν την

25ην Απριλίου 2007, ημέρα Τετάρτη και ώρα από 18.30 - 22.00,

στην αίθουσα της Εθνικής Τραπέζης, Αμφιθέατρο «Μεγάρου Καρατζά», 1ος όροφος,

οδός Αιόλου 82-84, Αθήνα,

Ανοιχτή Ημερίδα με θέμα:

«Η προστασία της Ελληνικής Γλώσσας»

Το νέο καταστατικό της Ενώσεως

Με την ολοκλήρωση της όλης διαδικασίας εγκρίσεως του Καταστατικού μας, δύο κεφάλαια είναι χρήσιμο υπομνηστικά να αναφερθούν. Πρώτον: η μακρά και επίμονη διαδικασία αναμορφώσεως και εκσυγχρονισμού των διατάξεων του Καταστατικού, και δεύτερον: οι βασικές αρχές που το διέπουν.

Αποσπάσματα πρακτικών της Γενικής Συνέλευσης της 19.3.2006

Ο κ. Πυλαρινός:

• «...Η διαδικασία την οποία ομόφωνα αποφάσισε το παρόν Δ.Σ. ήταν αφ' ενός εκείνη της κατά το δυνατόν ευρύτερας συμμετοχής Συναδέλφων στην υπό σύσταση Επιτροπή του Καταστατικού και αφ' ετέρου ο περιορισμός του ρόλου του Δ.Σ. στο να καταθέσει προς την Επιτροπή τις αρχικές ιδέες του για την αναδιοργάνωση των άρθρων του Καταστατικού και μόνον.

Η ενδεκαμελής Επιτροπή όπως ήδη έχω αναφέρει απετελέσθη από τους Συναδέλφους **κ.κ. Γρ. Φαράκο, Ελ. Ανουσάκη, Ι. Γιαννακόπουλο, Π. Δελημήτσο, Αρ. Καλαντζάκο, Β. Κοραχάη, Αρ. Μιμμή, Κ. Μπουρδάρα, Κ. Παπαλέξη, Κ. Παπαναγιώτου και Δ. Φράγκο.** (Με σύνδεσμο τον κ. Τουρίκη).

• Κύρια φροντίδα του Δ.Σ. ήταν και παραμένει, το νέο Καταστατικό να γίνει σοβαρό εργαλείο διεύθυνσης των στόχων της Ενώσεως και να εκσυγχρονίσει τις δράσεις της, με διαφάνεια και αποτελεσματικότητα.

Μετά από υπεύθυνη και βασανιστική θα έλεγα μελέτη και αλληλεπλήρη συσκέψεις της Επιτροπής επί τρίμηνο περίπου, μας παρεδόθη από την Επιτροπή το εκπονηθέν σχέδιο το οποίο ενεκρίθη ομόφωνα σε κοινή Συνεδρίαση του Δ.Σ. και των μελών της Επιτροπής Καταστατικού και το οποίο κατατίθεται ενώπιόν σας προς έγκριση.

Τα κύρια στοιχεία που χαρακτηρίζουν το νέο κείμενο του σχεδίου Καταστατικού με τις σύγχρονες αντιλήψεις και τις συγκεκριμένες διαχρονικές στοχεύσεις είναι:

Πρώτον: Η μεγάλη και ουσιαστική διεύρυνση των στόχων της Ενώσεως η οποία της προσδίδει κύρος και ευρωπαϊκή διάσταση στις δράσεις της και που αμφότερα την οδηγούν σε μια αισθητή αναβάθμιση του ρόλου της (Άρθρα 2 και 20).

Δεύτερον: Η σαφήνεια των αρμοδιοτήτων όλων των οργάνων διοικήσεως και η ακρίβεια των διαδικασιών που υιοθετούνται με τα Άρθρα 7, 8, 9, 10, 11, 12, 15, 17.

Τρίτον: Η ευρεία αποκέντρωση και η θεσμοθέτηση οργάνων πλήρους διαφάνειας (Άρθρα 13, 14, 16).

Τέταρτον: Η διαφύλαξη των δικαιωμάτων των μελών της Ενώσεως και η διεύρυνση της Ενώσεως με Αντεπιστέλλοντα Μέλη (Κοινοβουλευτικών περιόδων) ικανοποιώντας αίτημα ετών (Άρθρο 8 παρ. 6 - Άρθρο 3 παρ. γ).

Πέμπτον: Η αποτελεσματικότητα των οργάνων της Διοικήσεως με την δέουσα σύνθεση (7μελές Δ.Σ.) και τον αναγκαίο χρόνο παραγωγής έργου. (Άρθρο 9 παρ. β και παρ. δ και το Άρθρο 20 παρ. ζ) (τριετία).

Έκτον: Σταθερή διοίκηση τριετίας με δημοκρατικό έλεγχο και παρεμπόδιση δημιουργίας καθεστώτος αστάθειας (Άρθρο 10 παρ. ε και στ).

Έβδομον: Διασφάλιση της παρουσίας και του αρχείου της Ένωσης και ευταξία με εσωτερικούς κανονισμούς του λειτουργικού πλαισίου της (Άρθρο 20 παρ. ε και στ).

• Παρακαλώ τώρα τον συνάδελφο κ. Καλαντζάκο, Πρόεδρο της Επιτροπής Καταστατικού να έρθει στο Βήμα...».

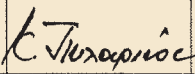

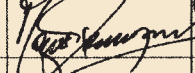
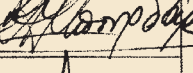
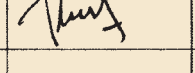
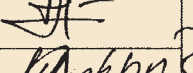
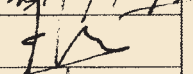
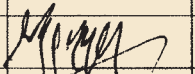
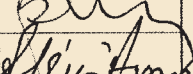
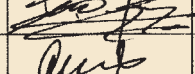

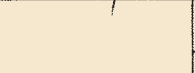
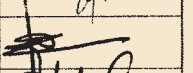
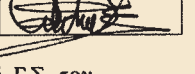
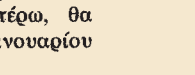

Το νέο καταστατικό της Ενώσεως

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

(Της κοινής συσκέψεως της 23/11/2005 του Διοικητικού Συμβουλίου και της Επιτροπής Τροποποίησης Καταστατικού της Ενώσεως των τώσ Βουλευτών - Ευρωβουλευτών)

Μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας τροποποίησης του Καταστατικού της Ενώσεως, για την οποία το Δ.Σ. και η συγκροτηθείσα προς τούτο Επιτροπή εργάσθηκαν επί μακρόν, τα δύο Σώματα το Δ.Σ. και η Επιτροπή Καταστατικού συνήλθαν από κοινού σήμερα 23 Νοεμβρίου 2005 προκειμένου να υπογράψουν το προς εισαγωγή στην Γ.Σ. τελικό κείμενο του σχεδίου Καταστατικού.

Η έγκριση του τελικού κειμένου, που πρότεινε ομόφωνα η Επιτροπή, γίνεται επίσης ομόφωνα αποδεκτό από το Δ.Σ. και υπογράφεται ως ακολούθως:

ΜΕΛΗ Δ.Σ.	ΥΠΟΓΡΑΦΗ	ΜΕΛΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ	ΥΠΟΓΡΑΦΗ
Πρόεδρος ΚΩΝ. ΠΥΛΑΡΙΝΟΣ		Πρόεδρος ΑΡ. ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΣ	
Αντιπρόεδρος Π. ΤΟΥΡΙΚΗΣ		Μέλη	
Γεν. Γραμματέας Π. ΖΑΚΟΛΙΚΟΣ		Κ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑ	
Ταμίας Β. ΑΓΟΡΑΣΤΗΣ		Π. ΔΕΛΗΜΗΤΣΟΣ	
Μέλη		ΑΡ. ΜΙΜΜΗΣ	
ΛΥΚ. ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ		Κ. ΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ	
ΣΠ. ΜΑΡΚΟΖΑΝΗΣ		Β. ΚΟΡΑΧΑΝΣ	
ΦΡ. ΣΠΕΝΤΖΑΡΗ		ΕΛ. ΑΝΟΥΣΑΚΗ	
		Κ. ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ	
		Γ. ΦΑΡΑΚΟΣ	
		Δ. ΦΡΑΓΚΟΣ	
		Ι. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ	

Σημείωση:

Η περαιτέρω διαδικασία προώθησως στην προσεχή τακτική Γ.Σ. του κατ' αρχήν εγκριθέντος σχεδίου Καταστατικού ως ανωτέρω, θα καθορισθεί από το Δ.Σ. κατά την συνεδρίαση του μηνός Ιανουαρίου 2006.

Από την εκδήλωση κοπής της Βασιλόπιτας

Στιγμιότυπα από την καθιερωμένη εκδήλωση της Αγιοβασιλόπιτας στο Εντευκτήριο της Βουλής με την παρουσία της Προέδρου κυρίας Άννας Ψαρούδα - Μπενάκη

...και η καθιερωμένη δεξίωση με την συμμετοχή πολλών συναδέλφων

**Το Δ. Σ. στέλνει τις πιο θερμές
Πασχαλινές Ευχές του
σε όλα τα Τακτικά και Πάρεδρα μέλη της Ενώσεως**

“ Η αναβάθμιση και το κύρος των θεσμών αποτελούν έναν από τους κορυφαίους στόχους της Ενώσεώς μας ”

ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ
ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ-ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ ΤΕΩΣ